

Wien den 12 April 1878.

Tack, mina små wänner, för Edra bref!
Det var roligt för Pappa att få dem. Men
nästa gång skall Ni försöka att skriva
det bästa, Ni kan, ty det tycker Pappa
mera om att få. Det var fränt af Gertrud
att tala om lilla Jaja, för att Pappa har
förut inte fått höra någon ting om honom,
sedan jag reste hemifrån, men ofta längtat
att få höra något. Mamma skriver att
han är sjuk, och du gjorde Pappa ledsen.
Mammas bref fick jag i förgår, men idag
har jag ické fått något. I morgon får jag
väl ändå riktigt säkert höra, huru du
står till.

Jag skall tala om för Er att här
bruka små flickor eller gummor på gatorna
sälja buketter af blommor, som kallas för
lukévioler, därför att de lukta så godt.

Orh det är en sådan blomma Ni ser
här. Så går det också så många omkring
på gatorna, som bjuda ut apelsiner.
De skickas hit från Italien, som ligger
nära härintill. Men ännu äro de icke
riktigt mogna. Ibland äter Pappa en apelsin
till quällen i stället för någon annan mat.
På morgonen brukar Pappa dricka kaffe ur ett
glas, för att det brukas så här, och doppa
något bröd deri. Sedan går jag på sjuk-
huset. Orh klerkan 1 eller 2 äter jag
middag på något vårdshus, alltid en-
samman. Nu vet Ni ju litet, huru
Pappa har det.

Hejsa nu mycket till Moster Lotten,
Otto, Anna, små bröderna och alla
andra. Abel är väl nu frisk igen;
det hoppas Pappa riktigt.

Eder Pappa.

Paris, 12 rue Darcet. 22 Sept. 1883

Min kära barn!

Tack för Edra brev! De vore välkomna.

Ja, hvad skall jag nu berätta för Er? Om

Paris vore ju mycket, mycket att säga.

Staden är ^{så} stor, att det ser ut som om

den icke hade något slut, och husen

äro så höga, att man ständigt måste

undra öfver, huru det stackars folket vider

sig, som måste bo i 7de eller 8de vå-

ningen, ty de flesta nya husen ha 7

våningar. På gatorna är det så mycket

folk, att man får se sig väl för

att icke bli förskörd, då man

skall gå tvärs öfver en bredare gata.

Jag nästan tror att Astrid icke

skulle tycka riktigt om den här

staden med sitt virvar och ständiga

brulär.

Mycket är att se museer, samlingar,
vackra byggnader m. m.; men jag
går icke och ser på något utom mitt
sjukhus, ty det är ju för det jag nu
egentligen kommit hit.

Ne får I helga bröderna; till dem läser
jag väl knappt få tillfälle att i denna
vecka skriva, utan får detta bref gälla
även för David som svar på hans bref.
Någon primärken är jag sådd för jag
ej kommer att hafva med mig.
Så tillägga far.

Camus d. 31. 3. 84.

Kerant Vokend

Kära lille Astrid!

Första aftonen jag tillbringar i detta vackra
Camus hus jag svarar på att säga dig
många saker till tack för dina mycket vän-
liga brev. Det är så riktigt soligt för
dina något från Rde. Jag hade verkligen
tänkt att du ska dina system för skola
skript något till mig och jag tror verk-
ligen vi blivit bort mig eftersom vi ej lärt
ditt få några meddelanden från Rde.
Jag kan väl förstå att du må ha det lite
begränsat endast med frammanande vänt
dessa om du alor på lite medelstade hem
från som kändomhet. Du Rubenson, som
till mitt begärskap, är nästan den enda
skrifta flitigt till mig.

Nu jag ska vara att mågossarna köles på
att jag en nöfästning riktigt påkladd, jag
mått att ha varit de och för det som
med dem. Dito utom den som finns på
de evigt outärliga alperna där jag ej sett
sedan jag öppnade Baierns gränser med till Schweiz
i början af februari. Jag är mest oförfä-
rad solken. Vi ha haft några fula
dagar men i allmänhet vackert. Den du
tänker dig en varm julidag på turken
bollen ställa klar från en julstämning med en

sådana finnas bestämt omk. 100 stycken
och då spisen af dem var mindre, än 1/2
i genomskärning, men många betydligt
större. Kan du göra dig en föreställning
om hur många kameliablommor som an-
vändt; det var som att vapen och odelarna
voro färdiga och händer parerade med röd och
hvita kamelior. Ja nu var det vackert,
men givet kan man undgå att säga det
var bra mycket besvärligt att endast
kasta bort - för den bästa kastades
naturligen bort under eftermiddagens lopp.
Nu annan sago i lilla en gammal och
besviken. Det förstår att man väntar i
"blommanas stad" som lilla kallas för
något dylikt skall komma åstadkommas.

Om du tror jag förstår vad mig med framman
till port som möjligt, men jag säger en ordad
nytt, dockar att både du och Mlle?
(vad lilla är kändis?) skulle kunna om vi
finns över den - men det slipper vi också.
Om 1/2 månad köpas jag att jag ska hem-
ma och skan då också ge dig lite bättre
föreställning om att det vackra land.

Om skan du vara om du helst alla system
mycket, mycket. Det kan du se om du
skrifta, för jag har du väl ej lust att öppna
till och vända på mig. Spara den skan
du helst på det djestligaste från din
Fruifru Morbror.

d. 3. 4. Tänk du i jag redo vi på åsner. Som vi vor höra
om att jag nästan midde med fötterna i marken. Du skulle
säkertligen skänka om du varit oss i besök.

Kiarnyel, marken betäckt af en yppig grönska
och talrika blomster, som skida angenäma
välluktade och runda ögat genom sina svaga
färgen, kan du få en föreställning om hur
det ser ut här. Pålna och andra snö-
väske träd växer här i de fria, och skyddas
aldrig för kyla, som här i allmänhet är okänd,
då de beräknas. Det för några dagar sedan
är oss färd i bergen omkring 12 mil
härifrån.

Snöväxarna skulle välkligen ha mycket
roligt, att du får, om de var här, för jag men
idå trösktranden och gräsa i den fins runda.
Dagligen ser man en kungad barn som är
ifrigt sysselsatta med att af sanden bygga
hus af stichöpar, samt i den gräsa grötter
kanaler, sjöar och dylikt. Ja jag kan
förstås dig om att det är janska solid;
jag har själv förökat det och funnit
det janska svårant.

Årsmiddagen gick som vanligt och jag
en utflykt till en närliggande stad där vi
besögo en stor fabrik, för dyttade produkter
och en annan för tillverkning af porslän,
porslän och andra dylika saker. Det var
riktigt roligt att se och konfigureras som
mycket goda att smaka på; jag skulle just
någon jag kunde skicka dig några, om skulle
tyckeligen tycka om dem. Det är att under
den tid då de fabrikeras rosensfärg, används
dagligen omkring 350000 lb förbruk och
400000 lb apelsinblommor; då kan du

tänka dig huru stora förbrukningar måste
finnas i stadens värdet. Under April och Maj
doftar hela kringligande trakten af den stora mängd
förbruk som då står i full blom. -

Här vi komma till vår sedan, som var till för-
bi men snart lära de åter bli blommande i
den mycket. smottas förbruk i blom
du är den hela tiden. Dessutom att jag ej
kan, såvida i den några sorter; de framkomma
ej bra, utan falla sönder, när de upstås.

I torsdags fingo vi här äro något ganska
märkvärdigt, för oss nordbor åtminstone.

Det var en så kallad "Bataille des fleurs"
då det var en stor blommande ^{belägnad} alvets näringskraft
för några 300 vapen i trevriga rader
mötande varandra. De flesta vapen var
delvis eller helt och hållet prydda med
språnge blommor och i alla fanns gjut
af den ritande personerna en stor mycket
det små och stora buketter, i smuliga
vapen 5 à 600 buketter och dessa bestod
till i förlifande vapen under skämt
och skämt. I bland kunde man se hur
från en vapen utstös en litet lopp af
blommor till den stora mängden beaktat
eller en vapen som var särskildt vackert
dekorerad. Då var en prydd med lätan
delo och till det öfvervakad med presterna
en annan med granor, en tredje
med roser och kamelior. I vice, där
jag såg en dylik tillställning för en
brecka sedan var en vapen alldeles öfverfylld
med endast kameliabuketter; af stora

1887 ²⁷/₁₂

Min kära, älskade dotter!

Tag här nog ick komma hem
förän med något tag i morgon
e. m., ämnar mig näml. äfven
i morgon i Djurgårdskyrkan.
Det ligger således ^{nu} på dig att
hafva moderlig omsorg om
dina sysskon och alla i vårt
hus!

Är det någon som nödvändigt
vill träffa mig, så är väl
säkerst säga 5-tiden på sön-
dags e. m.

Din att hjälpa
ärhundra de gamle
Fader.

Upsala d. 5 Sept. 1891.

Stackars barn, som skole vara ensam-
ma på landet i det här krusiga
väddet! Om lördag, den 11 dennes,
tanker jag få ha framman de hemm-
liga quällen: förvaltningsnämnden:
Ped. Hedenius (med för. för. är revisor
på mine saken/keper), Fristedt, Dr.
Schultz och ett par till. Nu vill jag
fråga om jag kan få bjuda eder
orksa. ~~J~~ Känner jag åt minstone
komma och heka på öfver lördag
söndag, måndag; men kanske I
nu ären mogna för inflyttning?
Evel kommer hem till nämnda
bjudning.

Men känner väl g. se detta

Eder tillgifna J

Kyckling kan nog bekedas till
lördagen, men du finnas ju här
och att få köpa.

ensam. På sådant sätt blef kl.
1/2 11, och då tyckte jag, att det var
tid att gå och lägga sig, men
jag fick ej somna förr än vid
1/2 2 tiden. Ty mina omtalade
vänner, danskarna, hade en stor-
artad fest den aftonen, och de sluta-
de visserligen ej den så tidigt, men
då togs de sig en promenad, och
då passade jag på att somna. Jag
har ej gjort någon bekantskap med
dem och kommer ej att göra det heller,
ty redan andra dagen uppförde de
sig mindre passande. Men nu
måste jag väl säga farväl af dig
kära syster. Helsa far och mor och
alla syskonen och alla edra gäster
derute, beder din egen broder
David.

Jag får väl snart höra hur det
i morgon.

Gateshead den 12 Juni 1892.

Min kära syster!

Ditt bref, som jag
fick i går var särdeles välkommet.
Jag har just varit så rystligt ångslig,
att eder Englands resa skulle gå
om intet, då I ej hafven nämnt
derom i något föregående bref.

Viljen I verkligen, att jag skall
börja skriva på engelska nu, så
kan jag ju försöka, men jag kom-
mer nog att göra fel här och där,
hvilka I i så fall får ursäkta.

Jag börjar nog komma lite' bättre

Sprerens med engelskan nu, åtmin-
stone förstår jag bättre nu än i bör-
jan, när den talas.

Men i skolen ej dröja med
eder afresa till ~~hän~~ framt i juli,
utan det är bättre att lämna
A. straxt efter midsommars, så att
I åren här de första dagen i juli.
Nu är det just en så härligt
tid här. I får ju komma hem
desto förr, men kom ihåg, att I
ej får börja på att längta hem,
innan I åren på väg.

I går var det meringen, att
Ramblingen Clubben skulle ut på
eftermiddagen, men då började
det regna och bli ryckigt väder,
hvarföre jag vände om hem, der
jag beställde en eldbrasa, och sedan

fick jag ditt brev, hvilket du kan
förstå var mycket välkommet då
jag just den aftonen var i fver-
kennad att sitta i. Sedan sul-
lade jag ned gardinerna och satte
mig framför brasan. Och då satte
jag och tänkte och t-å-n-k-t-e
och min tankes flöde ändra bort
till Addeboda. Och jag undrade
just om inte äfven I sitta och
tänkte och språkade den uttän-
deliga undrade äfven om ej våra
tankar ilade förbi hvarandras
på vägen. Jag måste verkligen säga
att det var en af de treftigaste
tänder jag haft sedan jag kom
till E. Ibland tyckte jag ^{alltid} att
I sitta bredvid mig, men då
jag tittade efter, fann jag att

att höra, att Linds ~~är~~ uppsagda.
Orsakerna får jag väl höra, då
I kommer. Helsa Emanuel från
mig och tacka honom för hans
bref. Helsa vidare far och mor, Ger-
trud, Ester och tant Klara på det
hjärtliligaste från din älskade
broder

David.

Du får vara snäll och ursäkta,
att detta bref är skrifvet lite' slar-
vigt, men jag är så' oysligt trött
i kväll, och det är ej att undra på,
skall jag tala om för dig.

Välkomna!

Gateshead den 1 Juli 92.
Woodbine Place 1, Union Row

Älska syster!

Mycken tack för
ditt bref! Vädret här är mycket om-
bytligt. På morgonen kan det vara
utmärkt vackert väder och på aftonen
kan det ösregna. Och detta lås bero
på att det ligger så nära öppna haf-
vet. I allmänhet ha' de mycket regn
under sommaren här, men mycket
lite' snö under vintern. Vårt klimat
i det kära Sverige är allt bäst ändå,
tror jag.

Det gladdde mig mycket ditt höra,
att I slutligen bestämt dag för
afresan. Nog vore det bra roligt
och lämpligt för mig, om I kunde
& komma hit den 16 juli. Ser för
att då har jag antagligen ledigt,
och då får jag äfven träffa eder
på söndagen. I tänken väl ej stan-
na i London? Försöken fara från L.
med det tidigaste tåget, så att I
kommer hit på förmiddagen. Jag
antar att det tar omkring 7 tim. från
L. till O. I måste skriva till mig
någonstädes på vägen och tala om,
med hvilket tåg I kommer, så
att jag kan vara där tillmötes.
Sag biljetten till Newcastle.

Kom för all del ej hit på
en söndag, om I ej viljen bo på hotell

första natten.

Slutligen måste jag väl äfven
ha' & omsörger, om hvilka klädningar
I skolen hafva med eder. Du och
Gertrud kan ju taga edra nya
rutiga klädningar. I kan ej komma
hit i svarta klädningar. Twentie
år ej så svart, som man föreställer
sig i Sverige. Det ligger visserligen
ett römmel öfver vissa delar af
staden, men det inverkar ej män-
ligt på kläderna. Man ser ganska
ofta alldeles hvita klädningar här.

Det är ju bra tråkigt, att
man känner sig så klen. Bara
hvor står ut med resan bör det
nog bli stärkande för henne att
komma hit.

Det förvånade mig mycket

317
Min Kära Lilla Astrid!

Jag får vara ytterst glad och
tacksam för att Gerda var med
der på resan, så mycket fall skulle
jag verkligen ha varit
för eder, då ni i så många under
rättelser från edet. Men
Gerda var jag i dag höll att
det var till att resan hade
gått väl. Skrif med omgående
jag längtar så efter brev från
dig, så att mig ska vara som
du känner det att vara ute,
var detta brev kommer dig
till handa har det för en.

ind eder, det kanis vel ledsamt
tænker jeg.

Når jeg og far quall havde sagt mig,
kunde jeg se af eder ande, at det
var som jeg havde haft. der aldeles
hos mig.

Pastor: Riber. har skrevet et af-
færdigt brev til Træbror, deri han
skildrer sin egen sag; at det er
egentligen g. majat hinder i
Svendsen at få predika den
søndag, han begår, da vide det
ikke at han ^{sin} mening at give
mig (Riber) en ^{offentlig} opfordring fra
predikaten. Jeg tycker Træbror
går ind i sin g. fæst sig majat
bid et så ubehageligt, opstande tal,
uten han tænker over; at jeg
tager da for afgjort, at jeg kom.

Men at predika om søndag, du kan
mer mig bre. lide da du tror mig
om at majat liden.
Miner g. majat mer nu.
Mange hilsninger.

Din ven o. broder

Uppsala ³¹/₅ 92.

Upsala ^{9.} 6. 1899.

Min kära egen lilla Astrid!

Tack så innerligt för ditt mycket
öfverlångtade brev från Zürich.
Jag fick det i går quall. Brevet
från Würzburg fick jag icke för
än på middagen samma dag, då
förstår du också hur lång min
bantan varit efter brev.

Din ande är mig så ofta nära, hur
har du det mitt kära barn? Kan
per du det godt, eller ~~är~~ är du i nöd
öfvertryck och bekänning.
'Ack mitt barn!' gå till din Hjertösa
med allt, nogget ditt för Jesus.

Har du, minde mig Augustin
säger i ditt brev att
du till hundra gånger har varit
talade om för att Morbror Ludvig
var utnämnd till Bergmästare.
Myrberg har sett det i någon
tidning, det var ju bra riktigt.
Helena den kära Doris. Nu måste
han själv skrifa och tala om
för mig hur han känner det
i sin nya ställning, hur det går
allt jag så med förhållningarna.
Nu ses Gertrud ut med sina ländiga
skalbar på en nyfäst som är genn
samt användnad för alla barna.
Just nu telefonerade Kihlgren ö
sade, att Emma afstod från att resa,
fastän det hade varit mycket varit,
han kunde också att det var rik,
tyl om om henne.
Så jag ej vet hur något besök skall

Eller är en mästare att hjälpa
en och i all nöd.

Jag saknar dig bra mycket. Men
jag tror och hoppas att denna tid
 skall bli en för ditt inre en god
 påbörjad tid. Låt oss oavslutligen
 se framåt jagande efter målet,
 då för vi har att taga allt som möter
 oss för ett inre, högre lät, då lyfter
 vi af oss det mörkande som vill
 draga oss ⁱⁿ ned.

När du tänker dig att Anna Bucken
 har skrivit och sagt att han skulle
 komma hem i dag på qvällen ut.
 till Wänge, för att återvända från
 dag middag. Gustafva skref genast
 och sade henne hur han hade det
 och bad henne att icke komma.

Eller för det som jag fick ett brev kort att han
 skulle komma, och det var så lutt,
 att som om han hade fått det vanligaste
 brev från G. H. Herr Rihlgren reste
 på morgon till Stockholm för att seka från
 mig henne, att skjuta upp sitt kom-
 mande del. Harkers lilla Gustafva, det
 är en allvarlig genomgång, men det
 är ju allt godt brasa, man har en
 verklig vrigtetsvinet.

Denna söka lyfta är en utslutande arbe-
 tat inom hemmet, allting har varit
 uppömsdant, i dag brisa är att få
 mycket rum i ordning, jag har stått
 märkvärdigt nära ut, i går var det nog
 klent, men i dag är det bättre, Nu är
 alla bråterna utflyttade.

När Myrberg kom hit i går, han

dygnet, hör du det?

Jag hade i går brev från far,
mor och syster. Far skref, om hvad
han tyckte, att jag borde göra en-
der Augusti månad, nämligen fara
till franska Schweiz. Mors brev skickar
jag till dig och Emanuel skref om
deras trefliga rundresa och primärks-
affärer.

Det är förstås alldeles klart, att du
bör tjunda fru Slepp, när hon kommer
och helsar på dig, och ju finare desto
bättre. Fru Slepp och fröken Connolly
helsa dig på det hjärtligaste genom
din mycket tillgivne
syster

David.

Zürich den 15/7 93
Schönbergs Gasse 2.

Min älskade syster!

Du får verkligen
vara snäll att ursäktas mig, att jag
ej svarat på ditt brev och dina två
brefkort förr, men jag gör verkligen
ganska redigt nu, ty min vistelse
är snart slut här. Alltnog måste
jag hjärtligt tacka dig för dina med-
delanden. Nu har jag först och främst
att ontala, att fru Slepp ej kan kom-
ma om tisdag, som hon tänkte, ty
då skall Carl vara bort och så kom-
mer herr von Goldacker för visst

hit då, så att hon då ej kan komma,
men hon får kanske om lördag d. v. s.
i dag åtta dagar i stället. Orsaken
hvarför hon skall fara till S:t Gallen
är den, att hennes man är begravnen
der, och hon kände det visst mycket
svårt, att hon ej kan ~~hå~~ fara dit d.
18de, ty det är hans begravnings-
dag. Håron får du naturligtvis när-
mare meddelanden framdeles.

Ja, för mig blir det antagligen
så, att jag kommer att fara till
franska Schweiz i början af Augusti.
Det är allt det förståndigaste vid när-
mare eftertanke. Hvarför får jag
väl förklara för dig, när jag kommer
och hälsar på dig, hvilket blir om
en fjorton dagar.

Fröken Cornelly, de andra två
amerikanerna, herr Bertius
och jag ha ganska tröskligt om kvällen
na efter kvällsvardien Tilliammas.
Vi hitta alltid på något att vara oss,
och vi komma mycket i ra öfverens.
Jag får då öfving i att tala tyska
och engelska. Tyskan börjar verk-
ligen gå ganska bra nu. Du är väl
förfärligt styf nu?

Det var roligt att höra, att du
nu börjar trifvas med ditt arbete,
men inte änger det, att du går och
lägger dig så der sent, då du stiger
upp kl. 5. Det vill jag råda dig att
ej göra några extravaganter, ty det
kan du få plikta för. Du måste
ätningslöst sova 7½ - 8 tim.

led. Mot aftonen bröto vi
upp. Då begafvo vi oss
alla till fotb - ungdoms-
en 3 timmars fotvandring
och till sist en 1/2 timmes
färd på båt. Den färd
bereddde hos ungdomen
goda, upplysande minnen.

Efter skolan blud bevisade
jag ett läraremöte - det andra
allmänna skolläraremötet i
Finland - der var man i tillfälle
att höra mycket lärorika
andraganden i skolfrågor
och träffa personer af hvil-
kas rika erfarenhet det
var mycket att lära.

Först efter middagen
voro vi, min mamma och
jag, i tillfälle att sitta ut
på landet. Vi bo nu i en
skärgård - närmare
Sverige än annars. Min

den kära skalden på ett råp-
het och vänt rätt. Tänk Dig,
nu blefvo vi inlysnade på att
besöka hvar hem. De kan
tänka Dig hvilken glädje det
var för barnen. Först hade
vi en 2 timmars färd med
ångbåt för tillfället lyd;
med vår majdrottning i spet-
ken (jag vet icke om du hört talas
om de föreningar till skydd för
kända fåglar, som Topelius kallat
i gång; de fira hvarje år en maj-
fest och hafva då en majdrot-
ning, en kamrat, som de för
tillfället vald dertill och som
då blomstermyckad bär före-
ningens fana. Vi firade vår
majfest just på Björkuddens
Topeliu hem, togade den stora
skaran ordnad i ett långt
led upp ifrån Björkuddens
lummiga, liljekauvaljer dof-

hade strand till den alsk-
lige skaldens bestad. I
parken hellede vi först
af några barn, hvilka stodo
vid ingången till parken
och viftade med flaggor
och standar och sedan möt-
tes vi af Topelius. Då blef
det en fröjd: flickorna ha-
de kommit med sig blom-
katter, som kuro der fram
till sin gamla goda vän; andra
hvilka hade kommit till
fots hade bundit en kranz
af rippor, hvilken de svi-
rade om den älskliga gamla
och under allt detta lågo de
flickorna sig ikring ho-
nom i en vid cirkel och
hångo några af hvar sånger.
Efter detta uppmanade
Topelius dem att besogna
sig af sin frihet, hvilka och

leka i gröngräset. Detta lät
de icke säga sig två gånger.
Snart såg man huru de lågo de
sig i gröngräset uti små grup-
per, togo fram sina matsäckar,
andra började att leka o. s. v.
Det var lif o. rörelse på
Björkuddens af denna stora
brokiga skara kvättningar
(under öfver 200 personer)
Nere vid stranden krossa-
des kaffe. Det minnesvi-
karke ögonblick var det då
vi voro kamlade uti Topeli-
eged hem. En af lärarna,
doktor Tavenius kallade
honom med ett mycket
vackert tal, Topelius
talade till de unga gripande
de alvarliga ord, flickorna
hångo Topelii sånger och
två flickor framträdde
verrer författade för tillfäl-

brors dotter, Helmi Heuback,
kanke glade jag var om
henne för dig, firade bröllof
med en ung prästman, Lall-
blom bodade påskhelg.
Hon drog oss till sig och vår
resa vi nu njutit af landt-
luft, sjöbad, vila och ett
ett stilla, harmoniskt um-
gänge. Nu kommer jag
att begifva mig på en längre
fotvandring med några
unga - den kommer att bli
i en utsträckning framåt
omkr. 6 mil. Det blir riktigt
godt att pröfva sina
kroppskrafter. Nejden i
vilken vi ännu vandra
är mycket vacker.

Sedan jag åter kommer
till Helsing efter denna
färd så skall jag skriva

Till Din Kära mamma.
Nu äro de noga färdiga
till uppbrödt. Därför måste
jag också afbryta detta.

Mycket vore ännu att
sala om, men jag får väl
lof att spara det till en
annan gång.

Jag önskar Dig, Kära syster,
Guds frid o. välsignelse.

Din tillgifna

Emilia

Angelniemi, 27/VII 93.

Åhm d. 12 Aug. 1893.

Min älskade dotter!

Tack så hjärtligt för ditt mycket
välkomna brev med underrette-
lse om Davids besök! Det var så
känt för oss att höra, att du dök
på det hela taget här det bra.

Kongressen i Rom är nu upp-
skjuten till April nästa år, så nu
har den anledningen till attres på
mig fullt bort. I stället skall
jag till Gefle d. 1 Sept. och hålla
föreläsning om kolera, hvilket jag
nu i 3 veckors tid mest helt
egna mig; och nu talar jag om
detta, att du ej måtte undra
på att jag aldrig mera skrifver
till dig.

Den 9 Augusti, din årsdag, var
jag ej hemma på Addeboda,
men de skulle ju komma i häp

dig, jag hade bjudit till att anordna
derom. Fotografierna kom dig väl
i händerna, Morbror Herman Behms
verk. Den gladdde dig säkert
mycket.

Om jag hönnen sänder jag dig
vissat idag 100 Kr. p. post, dyrt
bli det väl i nästa vecka.
Några tidningar afgränsat.

David, han behöver nu ej
friderna, då svenska blod
finnas på offentliga ställen
i Genève att läsa.

Jag får ej vara lång idag
Själens försumma väl ej
att berättas vad som passera
på Adolaboden.

Din tillgifna vän och frd

Sända ytterligare pengar 250 Fr. så att
du kan få dina uppköp.

Mycket mer vore ju att säga, men
du får nu bli en annan gång.

Din tillgivne vän och fader

Sthm Wasagatan 8 d. 14 Nov. 1893.

Min älskade dotter!

Det var ju kärt att få höra, att du
får komma hem till jul.

Den direkta vägen är då denna:

Onsdagen den 20 Dec. reser du i god tid ned
till Basel; far derifrån med nattåget direkt
till Hamburg (^{via Frankfurt} biljett 2^a klass och sovsäcken). Dit
anländer du då mellan 8 och 9 på torsdags-
kvällen. Der ~~köper du~~ besöker du dig genast
till Kloster Thor Bahnhof och köper biljett
direkt till Stockholm (2^a kl.) för att slippa
tullbehandling i Danmark af det polleterade
godset. Du kommer då på natten till Riel,
skyndar dig genast ombord på ångfartyget,
som går till Korsör och lägger af en plats
i damhytten, innan alla blifvit uppteagna,
som ejes lätt händer vid jultiderna, då
så många komma hem från utlandet.

I Köpenhamn tager du en drøske over
till ångbåten (eller om du delar du sådan
med någon restkamrat, som du på järnvägen
truffat på). I Malmö skyndar du
dig, ~~gå~~ snart du kommer till stationen,
att försäkra dig om plats i soffwagn;
man stannar ej och väntar i luckan
tills den öppnas, utan går in på ex-
peditionen genom dörren till höger om
biljetluckan.

Om du med säkerhet vet, att Eva Ling
är kvar i München och vill taga emot dig
på en dag, så vore ju särdeles lämpligt att
du på tisdag morgon fore från Olerisan, så att du
komme till München på e. m. vägen går då
till Rorschach och så med ångbåt öfver Bodan-
sjön till Lindau (der tillvisitation). Men alldeles
nödvändigt är att du förut med säkerhet
vet att ångbåtarna gå regelbundet och på-
tilligt under vintern i correspondance
med järnvägstågen till München.

Henschels Telegraph för Nov. eller annan bättre
för Dec. måste du skaffa dig och länders
grundligt på förhand.

Får du öfver München, så kan du stanna
der till kvällen på onsdagen och du gör
de uppköp, du onskar (icke för mycket för-
djupa dig i tafvelgillersierne, ty de hinna
du inte annu!). Och då fara med
nattåg direkt till Hamburg, såsom nyss sades,
men då går visst den bästa vägen öfver Magde-
burg (afgång under förmiddagen från München kl. 7.15
e. m., ankomst till Hamburg: kl. 8.10 e. m.
dagen derpå). I Hamburg har man två
tåg att välja på; ^{till Kiel} bäst taga det, som går
först för att kunna försäkra dig om
soffplats.

Kan du lämpligen lämna Olerisan redan på
måndagen, ja, då får du ju 2 dagar på dig
i München och du kunde ju vara roligt.

Jag skickade nyligen till dig 200 Fr., som jag
hoppas du fått. Om ett par veckor skickar

Stockholm Wasagatan 8 den 27/11 93.

Min älskade dötter!

Jag har icke hört något, huru du tänker
i afseende å hemresan: fara öfver München
eller icke? Jag kan icke gifva fullständigare
råd, då jag ej vet, huru du ~~håller~~ ^{håller} det och om
Eva Lina verkligen är kvar der och vill mottaga
dig. Nog går det för sig att åfärd på On-
dagen den 20 Dec. resa ned till München, der
ligga natten och sedan kom hit till Stäm
på julaftonen kl. 7 f.m. samt till Upsala
3/4 11 f.m., såsom snälltåget numera gör,
men jag vill icke föreslå detta, emedan, om
^{oförutsett} något ^{dröjsamhet} eller misstag uppstod, der
så lätt finge stanna julaftonen i jern-
vägskupé, hvilket gör både dig och oss
^{besvärligt} så ^{besvärligt} bekymmersamt. Men trafikhinder skola
vi hoppas ej vid nämnda tid skall inträffa.
Låt oss veta, huru du tänker.

Jag vill nämna att man utom från
Hamburg, åfärd från Dresden, Leipzig och Frank-
furt a/m. får köpa direkt biljett till Stockholm

men deremot icke warken i München eller Basel.
I Hamburg har man nog emellertid bättre
tid att expediera bagaget, eftersom det brukas
vara två tåg, som gå till Kiel efter ditt
tågs ankomst (åt minstone på somraren);
men i det afseende är det ju otägligare att
göra biljettinköpet och godsets expedierande
i Hamburg att det då sker på qvällen.
Som jag icke har någon flendischel på Dec.,
vet jag ej huru långt uppehållet är i
Leipzig el. Dresden. Vill emellertid fasthålla
din uppmärksamhet på att det finnes
4 bangårder i Dresden (Altstadt,
Neustadt) och att, om du tänker der
köpa biljetten till Stockholm, du också måste
till samma bangård, hvarfrån den direkt
biljetten till ^{Stettin} Stettin löses, expedieras
bagaget från München. I Leipzig
samma fränskriften med dess 6 bangårder.

I lördags var jag borta med Abel för att
se på en egendom till honom, som heter
Tuna och ligger i Stockholms skärgård
bortom Waxholm, 2 timmars väg med
ångbåt, $1\frac{3}{4}$ mil från Söby Station på
Rimbo banan. Gården var stor och högt i
pris, men hade många mycket stora
förmåner: god jord, bekvämt läge, som
dessutom var utmärkt vackert med vackra
stränder, ek och björkhagar, samt dess-
utom på $\frac{1}{2}$ mils afstånd en skogspark
med ungskog på 500 tunnland. Ja, ett
muntligt aftal blef verkligen träffadt,
så nu se, om vi också verkligen få
det på papperet om fredag, som vi hoppas
nu så.

Nu farväl, min Käre Astrid,
Din Pappa.

Upsala d. 14 Dec. 1893.

Min käraste syster!

Det är nu flere månader, sedan jag sist skref till dig, men det får du verkligen ursäkta mig, under den sista månaden åtminstone har jag haft mycket att göra.

Som du kanske redan har hört af David går influenzen för närvarande här i Upsala; i går fick också jag en stång af den, men jag är nu nästan bra igen. Men är också nästan alldeles frisk och har i dag gått ut för första gången.

I dag voro 9 pojkar af 20 i min klass ^{sjuka} i skolan.

d. v. s. nästan halva klassen och det är ju ~~ganska~~ betydligt.

Jag vet egentligen inte, om jag har några nyheter att tala om för dig, när David skref för några dagar sedan. Som du vet, var morbror Deutchs begrafning i fredags och det var mycket högtidligt

Efter den samlades några af släkten hos farbror
Vilhelm d. v. s. syster Amalia, Tyra, Maria, syster
Rilda, Harry, David och jag syster Mun. Det var
utmärkt treffligt att göra bekantskap med Tyra,
som jag knappast träffat på 10 år. Vi voro då till
middagen och gingo hem kl. 7. i sällskap med
födertelje-barna, som då reste hem.

Det är då utmärkt skönt, att det nu
lider till julen. Läsningsen i skolan slutar redan
i morgon kl. 10 fm och afslutningen blir om måndag.
Det känns tyfyllt att få taga sig en månads hvil och
detsamma tycker nog du. - Du frågade om vi hade
vinter här, men det kan jag säga dig att det för
närmande är ett färdigt väd. Ungefär en vecka
har det varit slask och i dag har det regnat hela
dagen. Men jag hoppas att vädret kommer ändra
sig innan julafton, annars vore det ju för tråkigt.
Vi ha haft ganska kallt förut redan d. 1 dec
I var skridskobanan färdig. Flere dagar var det då
öfver 10 grader kallt.

Nu när du kommer hem får du inte
vänta dig några julklappar, vi ha gemensamt

beslutit att inskränka dessa till ett
minimum du får allt nöja dig med ett
vänligt emottagande.

Farväl nu min kära Astrid! och
en hjärtligt "välkommen" åter till hemmet från
din tillgifne bror

Emanuel

Stockholm den 2 April 1900.

Tack, min älskade dotter, för din uthålliga vä-
nliga och hjärtliga mör mig! Jag mätte väl på Adde-
boda och sof bättre än vanligt. När smön går och
våren gör framsteg, hoppas jag få komma igen
dit ut.

Jag har varit i telefonsamtal med Henrik, Abel
och Mor, men har ej något särskildt att med-
dela utom att Morbror Ludvig i morgon, torsdag,
kl. 3 e. m. ämnar bry upp till Upsala. Jag
reser nog redan i efter och stannar der till
torsdag morgon sannolikt.

I Johanssons räkenskapsbok, den mindre svarta,
inlade jag för hans och Addebodas räknning 150 kr
förs att tillställa; emellertid befanns jag icke
innehålla den, då jag kom till Jönköping, ehuru jag
var vis på att jag stoppat den på mig i bröst-
fickan på öfverrocken. Men det var nog i
den gamla öfverrocken, innan jag tog på mig
den nya. Lök den således der! I den bruna

så väl som omk svarla med gult foder, ty
både både jag visst på mig på morgonen
turis. Sedan kan jag ju vil hjälpa få
veta, om du återfennit boken om pennings-
beloppet.

Heja nu vår käre, dyre Mamme och
Johanssens, särskild Tilda, som jag
g. jag till vid afresan.

Din Pappa.

Uppsala d. 23. 10. 1899.

Min kära, kära Astrid vän!

Ja jag så ofta är hos dig i tanke,
och snäcka jag tala om det och en gång.
Det är så roligt att kunna följa dig
öfverallt. Min värdhet skall det g
vara med alla hälsningsringar i
hagen och i trädgården; och i tempe
shogen är det ju alltid lika upplyst
tande året om. Om du känner
dig ensam ibland, känner väl du
en ensamhet riktigt ihållande
jag tycker ibland när jag vet att
alla äro ute att det riktigt känns

Om som främling, som man
vill ha en
vill ha en
vill ha en

i är då vi är två. Ja, det är så
kärnt att ^{ha} sin lilla syster hemma;
när vi komma i ordning nu så
tänka vi få så trefligt tillsammans
och jag; o då kommer de väl
och så när så att både de äldre
och de yngsta systrarna äro hem
ma igen som i forna tider i båda
familjerna. Dröj ej länge att titta
upp (vi tycks det är så härtidligt
i förmodet om ty pappa fick så
mycket blommar) när du kom
mer. — Dessa allvarsamma dagar
känner du det såkert borta att g
vara med de dina, det förstår jag;
men du får gärna den säkra be
spröfvade vägen och finna höst
och hjälp, den alltid finnes.

Om som främling, som man
vill ha en
vill ha en
vill ha en

res högtidligt. då är jag alldeles en-
sam med min Gud; det är och di-
som om man såg honom bättra i
sa it, tycker jag. Vet du, Astrid, jag
ville så gärna riktigt vänta på
läsa dig tack och klappa om dig,
där för att jag tror och känner det,
som om du tänkt på mig ibland
på det allra bästa sättet en gång
tid. - Tack för den sköna tiden
på Addebods; tack för vår fot-
vandring, och tack för de små
stunderna inför Guds ord-min-
nans betänksamt. -
Det var mycket kärt att emottaga
så inöfverligt deltagande från de

mina på vår Pappas högtidedag; jag
tänkte så ofta på dig som om
du och var med oss. - O, huru
tacksamma borde vi ej vara alla
för stora välgärningar som Gud
gör oss. Huru ousägligt trofast är
han ej som vill hålla ett i sin kär-
lek, då han så blir mött af vår
köld, tröghet och kärlekslöshet -
Den dagen utgjorde ett under-
tag, när han du förest, att den
na tid nästan oafbrutet varit
ägnadt af hörtigalor af alla
slag. När börja vi få sent, min-
nans bli jernfrun en vecka.
Men det är jag helt trefligt

huru det känns, när man ska skriva till dig

hur mycket det betyder för oss att få ditt svar

på lördagen. Så att du ska ha 'deg'
med oss på aftonen, samlingen blir
mycket bra, jag tror g' att du kan ha
det.

Emmanuel är rar
Helen hyrtlighet Henning, Clara
Helen Winn.

Medtag min dröm, & ställningen
till den Den hänger i fästet
Gertens Helens mycket

Om du & Moder

Uppsala ²⁰/_{9. 99.}

1189 28
9

Min kära lilla Astrid!

När jag kom hit möttes jag af den
smälsamt öfverraskande underättel-
sen om Edins förfäring, med Gejrestam.
Han är mig aldeles obegriplig. Men kan
jag förstå att en sått samt så länge på
prof. Håkars beten. Tycker han ser en fader-
lig omsorg om alla sina barn. Han ser i
ett barnhetighet till de lidande, bröstar-
da.

Uart man vänder sig, käns det en allvar-
samt. Vi skola ike förglamma att
vi är tär i stora dalen, kan vi annor-
lunda vara. Men rika erighetens frukter
vinna under all nöd & kamp, de kunna

vi gämnat att än Tröskan och Sofan för
allt, men allra mest för det, som föll
förr en med allt innerligare välkänslas
gat.

Mycket godt är det att åter vara hemma.
Angelika kommer icke för än i dag
pm f. m. Till middagen hafva vi
Fr. Gyllenkrentz, Anna Ju Fröknarna
Wikström här till Middagen.
Hac kommer pm e. m. Han hade icke
mycket mykt att säga dig om den sjukta.
Gef honom medel när det behöfs. Får se till
med kallpyrin några dagar. Om värt
mycket. Gef honom en glass till.

La erligt att I hafven bockert under i dag.
Ingri har fått en god plats. Hon är en
knulla.

Om skall ställa det så, att du kan se
Hermanns återkomma med e. m. Taget

isfri en mannisker som
bider under en stor søg -
ej daifri alle jag ej kan kænne
med men daifri alle jag
da vilde kænne mig an
tan alle søg og ord -- jag
med ej kænne jag skal sige
by sig kænne alle det er en
ang jag ej kan kænne
fæder -- her kænne alle det
alle mistat -- den mistat
sige den ståtta lyden men
det dypen i biden --

Den ståtta i den biden
alle kænne men kænne
den men kænne mig sige
alle mistat den kænne
fæder den til mig kænne
alle mistat den kænne
mestlige mistat --

Billedat d. 17. aug. 1899.

Thora Stålid

Den mistat den kænne
mestlige kænne for den store man
sige alle kænne den kænne
kænne men en mistat kænne
kænne for den store kænne
Sag kænne men kænne kænne
for kænne kænne men kænne
ej kænne af -- kænne kænne
sige kænne kænne. Vi kænne
nat for alle vi kænne kænne
alle -- kænne kænne kænne
kænne i den kænne kænne
kænne kænne kænne kænne

För en gång kväcker sedan var
vi ute och skulle fiska -
fångsten blef ej stor - blott
en Gay kvittling, men det
var liten trifflig ånda. Tid
10 tiden drucko vi te på en
bult, vid sken av en
eld. - Kväckerne som hafte
är utomordentligt härliga
- eller snarare mättern, ty
vi kommo ej hem från vår
fiskeut på än $\frac{1}{2}$ 2 på natten.
Kinden stannar alltid af när
kväcker, så är man långt
från land kan man ju
ligga flera timmar på
en liten liten båt. -

Nu är det mest slut med
vår vistelse här - vi resa
hem på tisdag, och sen är

man snart inne i det vanliga igen.

Så ha haft mycket, mycket
varmt här i sommar. Trädet
här är redan all gulna som till
här; gräset är brunbrunt -
barnen och växerdrag är
alldeles uttorkade. Men en
igen kom den oförlängda och
uppsjuktande regnet, som
håller i ännu. - Ja, i fjern de
känns nu, som det ju också
är. - som en stor gädd. -

Från Lucca S. hade jag
mycket ett brev. - han skref
att han kände sig för till-
färdigt på uppsjukt och hade
gud som - men nemad
- sorgen tyser ju igen, och
barnes brev. - Jag känner
det alltid så svårt att stå

Jag förstår mig att Ni ha
det härligt därute på Edert
älskliga Addeboda.

Det är allt en stor gås att
ha ett "fäst" barnvagnshus
- ett som man kan minnas
är ifrån år - där man liksom
som har kvart i häd och kvart
je stäm kända ifrån barnvagnshuset.
Jag älskar på mycket att
afren våra barn skall få
sådana barnvagnshus.
Ty det har jag själv haft på
mycket, mycket glädje af.

Ni ha alla fått våra
krya i sommaren - under
tagandes att till stäm min
rätt härligt sjukt/stoligen
halsoflus) några där.
Johann har i sommaren varit

så try och frist all jag ej höra
all enda klagaljud. Han har
arbetat rätt mycket också.

Oj, kära Sten, nu har
jag skrivit så mycket om
mig och mitt, all du kan
bli rätt trötta. Jag skall sluta
nu.

Framför bådas våra vörd-
samma hälsning till din
föräldrar. Och hälsu Gertrud
så mycket.

Och så många hälsningar
till dig från oss båda genom
din tillgång

Marin L-d

Hälsa där, var och en syskonen så inner-
ligt. Mina tankar äro ofta hos eder
på det älskade Adelsbodä. Det skall
bli obесurfligt roligt att så hälsas på
er i sommar.

Din tillgifne bröder
David.

Charlottenburg den 16de Juli 99

Älskade syster!

Hjärtligt tack för
ditt kärkomna brev skrifvet ifrån Sallholma.
Jag kan nog tro, att det varit roligt för
dig att få vara hos dottern Emmanuella.
I dag ären I alla samlade på Adelsbodä
inberäknat syskonen på Emma jämte
farbror Carl! Vi ha emelligen återfått bror
Manne, och jag hoppas, att han var nöjd
med sin resa. Hjärtligt roligt för mig
var det att riktigt få träffa min käre
Manne åter. Vi fingo verkligen sam-
språka riktigt ordentligt om en del
saker. — ^{Samma} Dag Manne reste och jag in-
kallad till Görge's och fick det beväntade

uppdraget. Jag förmodar, att det intresserar alla att höra, varom det handlar. Det är ett af de intressantaste och viktigaste problem, som nu föreligger elektroteknikerna till lösning. Frågan är näml., om man vid instöfverföringar skall gå med ledningarna under jorden eller öfver jorden. Föras ledningarna under jorden uppstå mycket oönskliga fenomen och de min utsigt är att söka uträkna dessas inflytande. Jag har länge tänkt ge mig på detta problem, men har ej vågat, ty jag är så rädd för att breda ut mig för mycket och här för fördras rätt betydliga studier. Jag är därför så glad, att jag nu måste gripa verket an. Görges gaf mig en antydning till problemets lösning, men för öfrigt endast anvisningar till literaturen. Innan jag reser hem i dag. hoppas jag åtminstone delvis ha kommit till

resultat. För mig vore det af stor betydelse om denna min utsigt lyckas mig väl. Det enda man kan göra är att arbeta och bedja om en nådesfull välsignelse i arbetet.

I dag går vov Ivar och jag ljudna på en mycket fin middag utaf Carl o. Sören och Elsa. Jag tyckte det var riktigt roligt att träffa Elsa. Hon hade verkligen förbättrats mycket. Det förefaller ju vara en riktigt duktig flicka. — Jag tror ej, att jag berättat för dig om en Teckas besök. Vet du det var roligt att denna gången träffa henne. Hon har verkligen förändrats mycket. Man märker att hon har haft en friskt att fylla därnere. Jag tycker att det skall bli roligt när vi få träffas. Därom måste du berätta för mig. Farväl nu, kära syster! Jag önskar att vi få och äta på Wendeborn.

lite underligt för Astrid på Adde-
boda, då alla reste sin väg, men
om har ju Tante kommit ut och
då åt du ju helt annorlunda.
Du kan inte gå en dag, utan att jag
tänker på du hära Addeboda och
sundrat hvad du sysslade E-
det med.

Så trevligt för Edet, att
du hafva ^{skaffat} Edet velociped, den får
du såkert mycket nöje af i som-
mar, om du inte blir ett sådant
regnande som förra sommaren.
Min lärarinna har velociped, och
jag fick låna den under Pingsten,
men du åt något söndet vid ven-
tilen på backstället, så att man
uppörtligen fick se att pumpa
upp den, och då åt du ej så roligt.

Häls Astrid!

Innerligt tack för As-
trids långa, vänliga brev, som glada-
de mig mycket, mycket att få. Tack
för att Astrid kom ihåg mig under
de betydelsefulla dagarna. Astrids
brev var därför mera välkommet, än
jag i ord kan uttrycka, men
tacka Astrid kan jag ju alltid
göra, om du också blir på ett
ofullständigt sätt.

Som Astrid kanske hörde
af Gertrud, har jag varit sjuk och
kom inte upp förrän två dagar
före konfirmationen. Vi voro nog
underrätta, hur de skulle gå
för mig i kyrkan, men de gick så
lyckligt tillsammans, så att jag t.
o. m. orkade gå hem från kyrkan
på söndagen, ty de fanns ej plats
på skjutben. Men ledsamt nog
har Vivie nu också sjuknat i
mässling, och för henne är det gan-
ska svårt, så de hög feber och en be-
svärslig hosta. Hon har nu legat i
fyra dagar.

I måndags reste våra
gäster och åförr min kamsat, Major
Ötendahl. De kändes så tomme och
underligt, att icke hafva henne hos.

Astrid har ej tro hur roligt
det är att hafva Gertrud här, dagarna
gå bara alldeles för fort, och man
är så glad för varje stund, man
för vara tillsammans med henne.
Namma Gertrud är ganska mye-
ket ute och gå i vår lilla skog, och
då säga de alltid när de gå, att
de bara skola gå ett par kvarter i
skogen, men när de väl komma
ut, så glömma de ofta bort tiden,
och då säga de sig och prata, i-
stället för att gå, och då händer
det, att de kunna vara ute både en
och annan timme. Till mig kom-
mer Gertrud upp om aftnarna,
sedan jag har lagt mig, och då
hafva vi så trevligt.

Tycker att de skulle varit

I dag vara vi bjudna till
Kermis på Wallmans, men om
vi skulle hafva vett det, så skulle
vi hafva varit sitta hela tiden, för
att ej smitta deras små barn, och
i dag blåser det och ganska kallt,
så vi vågade inte sitta ut. Han-
handa, att vi komma dit mid-
somrardagen, men det var för
troligt, efter Gertrud och Emma
så på dagat till. Thyra vill an-
nars så förfärligt gärna träffa Ger-
trud till mera, ty visserligen var
Thyra öfverhåll i söndags, men
då var här så många andra, att
de ej fingo träffas så mycket.

I morgon är sällsam
auktion på en stam här i för-
samlingen, och då skola man

ma, Pappa och Gertrud resa dit, och
kanske får jag följa med, det be-
ror på hur pass kryt Dina är.

Ach, Astrid, det är en
sak, som jag så gärna, gärna
skulle vilja ha, och vet Astrid
hvad det är, jag vet inte, om jag
vågar bedja Astrid om det, men
det är Astrids porträtt. Eftersom,
jag är så mycket yngre än Astrid,
så är det ju egentligen inte "om
me il faut" af mig att begära
detta, men vet Astrid jag kunde
omöjligt låta bli. För tillfället
har jag ju inget porträtt att skic-
ka Astrid, men så snart jag fo-
tograferat mig jag skall skic-
ka Astrid, ifall Astrid vill ha
mit porträtt.

Men förlåt, jag glömmet ju
alldeles bort, att jag upplämnat
Astrid att för länge med mitt
bref; Astrid har såkert mycket
annat att göra, än att läsa bref.
Mamma och Dina hälsa Astrid
så mycket. Vill Astrid vara snäll
och hälsa Tante, Farbror och Tante
Lara från mig. Men mest hälsas
dock Astrid af Astrids

Tillgifna

Henri.

Från den 22 Juni. 1899.

mor och Gertrud.

Din egen, tillgifna bruder
Sara

Charlottenburg d. 3. V. 99

Älskade syster!

Jakt skall du ha,
kära Astrid, för dina brev! Du
är verkligen riktigt snäll med
att ge mig underrättelser om
Morne. Det är mycket roligt
att höra, att han redan tycks
vara bättre. För man hoppas
att han nu är på bättringsvägen?

Jag har nu alldeles oerhörd
mycket att göra. Kiebler har näml.
gett mig ett problem, som jag tror

öfvergår går min förmåga att
lösa. Det visade i alla fall, att
han hade ett stort förtroende till
mina kunskaper. Nu har emeller-
tid k. rest bort på en 14 dagar och
jag trodde då, att jag måhända
skulle hinna lösa det ordentligt.
I dag blev jag emellertid inkallad
till Görges (en af cheferna), hvilken
frågade mig om jag kommit till
någon lösning. Han var ytterst
vänlig och bad mig stå mig
mer öfver honom. Sedan visade
han mig mycket ytförkligt en
teori, som han uppställt och bad
mig, att jag skulle undersöka
hur den stämmer. Jag tyckte
att det var roligt att se, att jag

hade uppställt problemet efter
samma plan som han, men
det är ju inte alls därför sagt
att jag lyckats komma till någon
lösning. Emellertid kan det ju
vara af stor betydelse för mig,
om jag lyckas gå i land med
denna uppgift.

Men inte nog härmed, ty så
fort jag har detta problem färdigt
måste jag börja räkna "motorer".
Så hett, som jag har det nu, har
jag väl aldrig haft det. Vi få
därför ursäktas, om jag den närm-
sta tiden ej hinna låta höra
af mig så mycket.

Helst min käre bror Oskar,
så innerligt liksom äfven far,

Onsdags morgon

Lagga hornsgägg. Han får genast förstå
att smula till detta, man bör nog icke
lägga ned en 12 st. under kvar ö en.
Bed Johanson att tänka på potatisens
groning i tid.

Om skulle med Johanson se ut ett stycke
i trädgården för att så persilja på,
som skall gäddas mycket väl med
kagadell. ^{Hänt} Du skall du bedja dem vara
snälla och så den biten med persilja
i riktig god tid, bara kalen gått ut
gården, kanske i slutet af maj, afven
delt skola de vara snälla och sni.
Moster Ebbas betoar mycket till dig.
Hon skulle så mycket önska att få träna
sitt flöjthade af barna, kan du ställa om
det vore det riktigt bra. Om du icke kan

Min kärä dyra Astrid!

Mycket tack för dina rader! Hvilken
glädje det är att höra, att så kärä Eva.
Annel börjar all lite repa sig.
På måndags repte jag till Stockholm. för att
sitt vara lite tillsammans med Ester,
så jag icke nu kunde komma ut till
hemme, kom hvarken för henne eller mig
var lägligt. I går på måndag kom och belgrin
Wibby de reste ut på i. m. ö jag reste hem.
Det var så riktigt härligt att träffa Ester.
På måndags i. m. vore vi tillsammans
på Leipziger Orkest konserten, det var
en storartet och fin konsert. Det var

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag, og det var en meget stor og vigtig sag.

Berlin Witt's hotel 1.30 Mars

Min kärn dyra Astrid!

Som jag fristar att du på lördagen kunde
bes. vill jag ej underlata att skrifa några
rader, för att låta dig veta att det står
temmeligen bra till med oss, icke är det
mycket med mina krafter. Jag är tacksam
för de jag kan kalla mig upp, så att
samman med David icke bli störd. Vi
träffas naturligtvis dagligen. Ett par
gångar hafva vi varit hos hvarandra.
Som det nu är ställt för hyran får han
arbets för treure, det är för mycket,
vi hafva best. honom att säga ifrån.
Jag gläder mig åt att han nu under

några dagar för andas annan luft.
Det är dyrbart att David är så öppen och
medelam smidare.

I quall följer vi åt till Magdeburg för
att sedan fortsätta till Haer. Ett skönt vä-
rmen hafva vi haft dessa dagar. I Holand
var det full vinter.

Matte badet var gysamt beseder, så
att magdalenen kan vara ute mycket.
Hela hatten och Haer mycket hjertligt
från mig. Bed hatten att han gör ett
sitt bär att hvila ut. Det är för mig
en glädje att beta dem för Addebrada.
Må eder inbördes omgångar riktigt
blifva välignade.

Dessa minna fattiga rader måste jag
nu sluta.

Hela Johanneus & minns mycket.

Din vän & bruder

Tack för det skrifna brefvet på löjdet.

Min kärä lilla Astrid!

Den lilla Astrid
Nu hafva vi haft den obeskripligt stora
glädjen att fått vara tillsammans
med vår dyra David. Han synes mig
älskligare än någon gång för. Med tyng-
bar välgynad har han fått på sig
sina smärta o för honom stora prof-
ringar. Sedan vi här hade ^{att vi} ~~hade~~ ^{stilla} ~~stilla~~
kunns göra vi ut till David och var
hans hustru till gälden. Den stund
var för oss föräldrar dyra att minna.
På gälden läste vi ett stycke i Guds kär-
leks bok. Då fingo vi följa med honom
i sitt inre kände. Vilken stor Guds
nåd det är att han så allvarligt söker och

sträcker sig efter det enda nödvändiga
Han känner sig obeckriktigt ensam under
ett så stort behof af verklig andegemens-
skap. — —

Varken var det var att vi fingo komma
ut till David, han hade ett stort behof
att vi skulle träffa oss.

Det att Gud vilja att vi skulle få
båda våra samvårdare.

Vi vi på lördags e. m. kl. 5.30 komma
till Berlin stads David på perongen

och tog emot oss. Sedan gingo vi ut och
at middag tillsammans, och så följde vi
ut till hotellet. På söndags f. m. skulle

vi ha ett stöckert tillsammans, men
den kom fick vara hemma det var

jag. På natten fick jag hemligen en
brinnande hufvudvärk, som höll
mig hela f. m. i sängen. När de an-

dra återkom från gudstjänsten, hade jag blifvit
så mycket bättre att jag kunde följa dem
ut, och vi foro sedan till David's hem,
der vi hade en kaffé och god samvård.

Han bjöd oss på kaffé och god samvård.
Jag har i dag varit i stället för på hotellet,
för att det har varit skönt med mig.

Så som du har berättat just i dag
så god, men jag hoppas på bättre tider.
Vi vänta David hit i kvällen, jag vill hoppas
att blifva bättre till dess.

Helena Lotten minnligt att tacka för hennes
vänliga och kärleksfulla brev och, som jag
fick med mig på resan.

Helena Clara minnligt, afren alla de andra
på Addeboda.

Min Gud välsigna denna nödfulla helg
och samvaron för oss alla!

Min tillit gifter jag dig en kärlig omfamning
David ser glad ut
atminstone nu.

Från din sanna Moder

Stralsund d. 24 Mars 1899

Mina älskade barn!

Resan har gått bra d. v. s. så bra jag ofta vidarelevat förhållande kunde det nog ligga. På vägen en särskild Rapp för oss. På anfall naturligtvis spöskake. Men gaf upp, ganska mycket, men lyckligtvis hade jag haft den framgånge att kunna fört oss ut till det 7. c. m. sått ordentligt både i Rättshuset och i skolan, skolan kom på både ställen för att klara att hon icke ville ut, icke kunde. De alla sedan och blev en Rapp Rapp. Emellertid blev mer bra skola efter sin spöskake, hvarfor vi dock inte fick att skolan här till i morgon middag. Näst för vi då mycket lättare kunna göra som jag hörte på telegraf eller bref underätta David om vår af- resa. Kl. 5 c. m. kom vi till hotellet; men dock så att Rapp till på rummet och skulle snart gå till skola; jag gick ned på Spisfälsan för att få litet mat och så den Skriften till Er.

I morgon påskas vi här i protestantisk kyrka, kl. 10; därefter gå vi till det och afresa kl. 11.55 till Berlin. Är vi då borta inbryffe kl. 5.20 c. m. hvarom jag nu enma telegraferat till David.
Med alla hjertliga hälsningar från oss båda

Far och mor

Meddelat. Efter något af detta på telefon
jämte våra hjertligast hälsningar.

Berlin den 22 Mars 98

Älskade syster!

Hjärtligt tack
för ditt kära brev och för de trevliga
bilderna från Stockholm. Du är då
alltid så snäll och tänker på, att vi
skola ha det litet festligt på våra
födelsedagar. Som du hörde af, far
höste jag hem en slomma, så att
jag hade det all lite festligt också.

I går reste Flåk och en som heter
Fallander till Schweiz, hvarest de
på velociped ämnat fortsätta till
Italien, där de göra en stor luf, och
ämnat de sedermera dyka upp i

Genève, hvarifrån de anträdde hemresan.
De voro alldeles hänfödda af sin resa.
I morgon resa två andra kamrater hem.
Jag blir sålunda så godt som all-
deles ensammen kvar här. Inne-
till tror jag, att det skall gå mycket
bra att läsa. Singvalls här jag ej
träffat sedan i söndags åtta dagar
sedan, men i morgon skall jag väl
söka upp dem ett tag. Anna, tycker
jag, har smittit mycket.

Den sista tiden, då jag varit
litet ledigare om kvällarna, har pastor
och jag suttit och pratat både länge
och grundligt. I går kväll t. ex. skilj-
des vi först kl. $\frac{1}{2}$ 12. Det är verkligen
mycket treffligt för mig, ty som du
vet, är det ingen af mina kamrater,
med hvilken jag kan sympatisera
~~en~~ utom i vårt gemensamma arbete.
Men endast på elektricität kan
man ej lifva. Visserligen läser jag

alltid något skönlitteratur inredid,
och det är ju ofta mycket treffligt,
men ej alltid så givande. Såligen
var det någon, som rekommende-
rade mig Linderman. Jag tog mig
därför för att läsa hans berömdaste
bok: Fran Sorgen, och den var ju
mycket värd och väl skriven, men
jag fann, att S. likt alla andra
närvarande författare var alltigenom
materialistisk. För att öfränga
den där boken få något gedigt,
har jag en tagit i tu med Goethe.

Af Mamme hör jag, att far och
mor nu äro åter i Upsala. Jag
hoppas, att man nu får antaga,
att far stannar hemma en tid.
Farväl för denna gången, kära
syster! Helsa far, mor och
Mamme samt öfriga vänner så inner-
ligen hjärtligt från din tillgifne
bror David.

få tag i någon dylik intressant
bok. Som den här rekommende-
rade mig. Jag skaffade mig den
alltså samma dag och är mycket
intresserad af den. Det skall äfven
bli roligt att med honom så dis-
kutera vissa punkter, hvilka synes
mig egendomliga.

Farväl nu för denna gång
kära syster! Pastorn och sin
hustru far och mor så mycket,
men mest helgas de från deras
tillgifne och tacksamme
David

Berlin den 12 Dec. 77

Älskade syster!

Hjärtligt

Tack för ditt senaste brev! Ni ha
på sista tiden just ej så ofta hört
något från mig, men jag har dels
haft mycket arbete dels och varit rätt
mycket bortfjunden på sista tiden.
I går åtta dagar sedan var jag hos
ett herrskap Rocholl's på en fin supé
och hade mycket trefligt. I onsdags
var här en större bjudning på
grund af att det då var pastorns
födelsedag, och då hade jag mycket
trefligt. Det är mycket mytligt i
språket förstås att få vara med lite

ty då måste man ju spå. Jag
blef då äfven lite närmare bekant
med en ung herr Rochell, hvilken
föreföll rätt trefligt. Vi kommo
öfverens om att fara ut och åka
reviderad i bland. Vidare blef jag
i synen att i afton besöka hans
klubb, hvilket jag äfven ämnar
göra. Få se huru det är.

Föröfrigt går allt sin gilla
gång. Här i familjen trivs jag
fortfarande mycket bra. Till pas-
tors födelsedag gaf jag honom
Wikners bok: "Gedanken und Fragen
vor dem Angesichte des Menschen-
solmes", hvilken nyligen utkom-
mit på tyska, och det föreföll
mig som om han satte värde där-
på.

Ja, nu börjar julen närmastig
att mer och mer. Hvad därför
den efterlängtnade hemresan be-

träffar, så ämnar jag resa den
22de på aftonen kl. 7^{1/2} och då
är jag i Stockholm kl. 10¹⁵ på
kvällen den 23de. Jag tänkte
då få ligga öfver i den där
trefliga smgharlsvarningen
för att med snälltåget påföl-
jande dag resa till Uppsala.
Men, hvad det skall bli hårdigt att
få komma hem litet. Jag
skulle då gerna vilja ha mina
skridskor, hvilka väl Abel för
närvarande har. Det skulle
allt äfven vara trefligt att nå-
gon gång på åka skidor, men
inte är det värdt att dra in mina
från Inna. Jag kan kanske få
låna ett par andra.

Helsa Marne och tacka
honom så mycket för för
hans härkomna bref. När det
kom längtade jag just efter att

mycket från din egen, tillgifne
iron David

Kelsa alla öfriga värmer så
mycket också.

Berlin den 21 Nov. 91.

Älskade vänner!

Hjärtligt tack
för dina kärleksfulla brev! Du tycker
väl att jag är väldigt med ut-
öfriga svar, men ser du min tid
är så upptagen. Jag har nu alldeles
öfverhört med arbete, men det är också
så ytterst intressant. Man får äfven
så mycken mera arbetslust, då man
nu har mera frihet med studierna,
så att man kan få sysselsätta sig med
hvad man vill. Nu ha äfven Flök,
von der Lancken och Caspar och jag
bildat en slags förening, d. v. s. vi

komma tillsammans igen. ^{7^{de}} jag,
och då håller en af oss ett föredrag
inom facket på tyska. Därefter
äfven diskussion följer. Sedan sitta
vi lite tillsammans, och då är det
tillåtet att tala ~~tyska~~ ^{svenska}, hvilket eljest
är förbjudet. Detta är verkligen en
mycket bra öfverenskommelse i
många hänseenden. Sist höll Håk
ett mycket bra föredrag om telefone-
ring utan tråd. Om tre veckor skall
jag hålla ett föredrag om "accumu-
lationer", hvarför jag om på "lediga
stunder" är sysselsatt därmed.

Du frågar, om jag känner mig
mycket ensam om söndagarna.
Ja, det är nog ej så utan, att jag gör
det förstås och isynnerhet om eftermi-
dagarna, men det kan ju äfven vara
såte trefligt och hälsosamt att vara
lite ensam. Dessa tillbringar jag
så, att jag läser något, skriver bref,

och ibland tar jag anig ett parti schack.
Att gå ut och gå om söndagsaftnar-
na här i Berlin är verkligen ej
lockande. För öfrigt får jag säga,
att bodde jag ej så trefligt, så
skulle jag varit i öfrigt oerhördt här
i Berlin. Hoppas dock att bättre
sidor måtte därnär komma fram-
träda. Om söndagskvällarna brukar
det ju vara några besökanden
här, och då kan det vara så-
dant trefligt.

O, hvad vi är lyckliga som
ha fått vinter! Här har vi vå-
ret tillframt något bättre, men mer
är det ej. — För öfrigt har just in-
genting af betydelse hänt mig
den sista vecka, så att jag har ej
mycket att berätta. Du får där-
för nöja dig med dessa rader för
den här gången.

Hälsar far, mor och Mamma så

Berlin den 6 Okt. 97

mycket iöfentlig?
den 7de okt. Nu har jag fått passet och tack
skall du ha för det. Hejsa äfven Marie
och tacka henne för besväret. Jag har
nu varit på Högskolan och anmält
mig, och om lördag hoppas jag allt skall
vara klart.

Från far och mor kan jag helsa.
De komma hit en fredag eller lördag
i lagar.

Hejsa Mamma och Emma-syskonen,
om du träffas dem, samt fl. L., Nassau
och Carl Levert samt öfriga vänner.
Från din tillgifna broder

David.

Kära syster!

Stjartligt ^{tack} för
dina båda kärkomna brev! Det
var mycket snällt af dig, att du hjäl-
per mig att få ett pass; hoppas det ej
varit för mycket besvär för dig. För
mig börjar allt nu gå sin jämna gång.
Intrådet på Tekn. Högsk. har visserligen
kostat mig rätt mycket besvär och krångel,
men jag hoppas, att det skall reda
ut sig, när jag får passet.

I går var jag jämte Emma på en
koncert, på hvilken jag förstas var in-
bjuden, och den var mycket vacker.

I söndags var jag naturligtvis åter på National-galleriet och hade mycket treffligt. Det är verkligen inte allena stilmålbildning utan äfven riktigt uppbyggligt. Denna gången besåg jag en del af skulpturstämningarna. När man går därifrån, så känner man riktigt, att man varit tillsammans med ädla, själfulla och böginnade människor, och då känner man verkligen sin egen ringhet och uselhet, men i samma gång en sporre att uppsöka det ädla, och låta det genomblåsa sitt väsen. Det är det är riktigt märkvärdigt, hvilka intryck jag där erhållit. Dit kommer jag oss ofta att gå om söndagarna. Sedan begif jag mig till Café Bauer vid Uluru den Linden och drack en kopp melange och läste svenska tidningar. Aldrig tror jag, att det varit så roligt att få tag i en sv. tidn. Det var så roligt att få några under-

rättelser hemifrån. Aldrig har jag väl heller läst en tidning så grundligt som då. Det var så länge sedan jag erhållit anderrättelser från Sverige. Sv. tidn. fins visserligen på flera ställen, men det är ej värdes löskande att ensam sitta sig på ett café. För öfrigt har jag just ej så mycket tid därtill heller. I en "Reichs-Zeitung" har jag dock prenumererat på för ett kvartal. Från Bertold fick jag närmast dagen ett hälsoruntet brev, och så har jag ju af dig fått 2 brev, men öfver har jag ej fått några anderrättelser, emellan jag till Sverige afsändt 14 brev och 5 brefkort. Men det kommer kanske att draga desto värre sedan.

Ja, tänk att farbror Wilhelm gick bort så hastigt! Släkten var väl rätt mangrant samlad, men jag förtär ej, huru vi kunde så rum hos Elofs? Begravningen var väl

Merlin den 16 Okt. 1897.

Min älskade dotter!

I Eisenach fingo vi välkomna från dig, Abel
och farbror Paul. Vi foro upp på Wartburg. Omgif-
ningarna voro så vackra, att mor tyckte du
var den vackraste, hon sett (hurken emellertid var
ett för starkt uttryck; beskrifningens anmärkning). Sedan foro
vi till Halle, der mor öfveranstående ^(och annan förbättring) dig med gäende,
huckade hade till följt stor klenhet i går och hfloräk
i dag. Ejsett har du varit högst märkvärdigt för
mor varit duffig och kunnat gå, nu är hon sitta
och åker med David i den härligaste väder för att
blifva kry till midnatten, då vi ky. 2 skola till
Paster Stieglitz. David ser rask och välmående ut,
hans arbete börjar den 28 d^o.

Nu några ord om våra planer för hemresan. Vi
amma härifrån fara tisdagsaftonen, mor far då från
Lund ned till Malmö på onsdagen och hemkommer till
Stlm, D. v., torsdagsmorgonen 7-tiden. Möjligen följer
jag henne ned till Malmö.

Nu vore godt, om du på ~~fre~~ torsdage kl. 1/2 10
komme från Upsala, så attifinge träffas i Sthm,
der vi ämma flanna till lördags e. m.

Tåg då med dig mina svarta byxor och vest
(den bästa, som ej ^{är} urvärd; obs: ickc Mannes, hvilken
ickc passar mig!) Min lilla fina hvita rock är
i Sthm, hvorm du för öfrigt p. Telefon kan för-
vissa dig ge om Marie.

Minner nu ej mer, skall nu gå till David hem.
Hjertligaste hälsningar från oss både den
rättare allr. So.

Din Pappa.

just när kuppet var beklagat kom jag för sent för
att bringa dig en hjertlig & deltagande födelsedagshälsning.
Gud välsigne, kära dotter med allt lyckligt fast.
Tack för din vackra, men alltför stora och delikt
och gäfnad till Lamm & Solen myskens tack. - Till din
mamma och en beklagad för ditt kära besök.
Låt mig bli kvar i vintern - det är oönskeligt Christin
och de flesta - du hade i vintern - men det går mer
en och Christin skulle jag önska henne till Ponté
men jag hade ynnan att hon skulle chylas från 11.

men du var omöjlig, ty vi tum-
no jinte ö när till stationen, fast
än vi åkte. När får jag kom-
ma till er? Jag är ledig att
komma hvilken dag som helst
i nästa vecka; om jag då får
komma, beröber ni ju väl skrif-
va ett par rader ö säga, när ni
har ngn spjuts vid stationen.

Det skall bli förfärligt roligt
att få komma till badboda igen,
troligen är du väl nu sista gån-
gen, som Ester Bengren får
komma dit. - Helt mycket,
mycket till tant, farbror ö mina
kära syskon från din tungfärdiga
syster Ester

Lipsala den 8 Aug 94.

Min kära lilla syster!

En innerlig ö varm hälsning till
dig, lilla födelsedags-barn; måtte Her-
ren alljämte beröja dig i sitt nåde
ö sin nåd! Det hade väl varit
bra roligt att ha fått komma till
er öfver din födelsedag, men du har
ej fogat sig till; du är återvunnen
att styra ö städa med om när
hemma. Du skall tänka, att jag
nu känner mig som en hals hus-
moder med fullt af myror i huset.

det för att mitta mig i ordning att
bli det best i vinter. Det är så
smärtsamt att det är så nära, det
samt av att för längesedan stas
så oändligt långt borta. Att vara
med det har en för mig börjat
bli en smärta, då jag får tvingas
virtuella af kungens kommande, som
att helt följa det ännu mer tjor-
ta i förståelse att det är en smärta,
i att jag inte är heller, förstås
jag står under ett i ena öga,
lyckligtvis skiljda. Som det här
låg om en tid härifrån ena,
men som har haft så mycket om sig,
tag jag säger med mig i minnet

de idag till honom i Sverige, jag
är så glad, att jag njuter det, att
härmed som ena biva för det
i minnet om ena njuter.
Som har härifrån mitt om sig i
härmed att det är ena att jag
säger att vara med som ena i ena
gå in i det med ena. Det
säger, att jag har ena här
härmed till den biva, som en
härmed! Som jag har ena af det
i härmed ena härmed ena
härmed att det är ena i ena,
om jag har ena ena till ena
till honom att tag till härmed
från Sverige i ena till honom

Stockholm d. 9 april 1894.

Du, Kärn min Arvid! -

Tack för ditt kärleksfulla
bref. Mycket glädde det mig, det
skall äfven bli riktigt kär
för mig, när Gud leder våra
vägar så att jag får se det
ansikte, samta språket med dig
om huru Gud för dig under
denna tid - sedan jag såg dig
när du reste ut. - Tiden väntar af-
och snart gå måna den och så. -
Vi vandra steg för steg i Hans när-
varo och fortsatta af Hans Ande
för det himmelöfva hemmet - medan
vi nu ute vandra i lekamen äro
vi hemma hos Herren - och hoppa

var många till glädje och
gagn. Och Gudsfruktan gifva
präglet åt hans hem och arbete.
Fråga ettel från mig om han kan
samma frutier Strömberg - han är
en praktisk dugtig och arbetsam
gosse - hittintills snäll och vålsad.
Han går och läser i så - går fram
nu om söndag. Han går på tekni-
ska skolan, den slutar d. 30 april och
börjar 1 okt. - jag är så rädd när gos-
sar ej ha arbete. - Frutier älskar landet -
och alla de förefallande göromål.
Var god och läs mig så snart, som
möjligt få veta ettels mening.
Om du vill säga mig ettels adress
kan jag ju skriva tjä. - Hopp du
skall helas din dyra mamma -
innerligt och hjärtvarmt. -
Säg äfven Julia min deltagande hel-
ning huru godt för henne att få
vara hos Eda. Det vet jag af egen erfä-

der i en umgängelse. Tack för
alla meddelelser från Eder hem. Tack
för din vänlighet att vilja se mig i
sommars. Jag hoppas att jag skall få
den glädjen att näst få vara hos
Eder. Jag har haft inbjudningar från
3re här, men ser ej ännu min väg
klar. Stina Janssons bröllopp skall
bli d. 12 juni - i Östra Kapell - och
de skola naturligtvis bo hos mig så
att därför kommer jag att stanna
här oruntligt länge. Ethels kon-
firmation bli d. 2 juni - hon och 7
flickor till läsa för Pastor Schödeheim.
Ethel har blivit mycket förändrad - det
är en stor glädje att skåda Guds kär-
lek och barmhertighet i själens skö-
tande. Hon vill nu det goda och
strida på allvar mot det onda. Hon
har blivit så mjuk och ett allvar har
kommit öfver hennes väsende, som
vitnar om ett inre arbete. —

Hvilket trygghet det är att få
lämna alla dessa unga uti Guds händer och
veta att Han älskar dem, med en evig kär-
lek. Det är alltid så vemodigt när 10^{de}
klassen skall lämnas oss. Ty här har jag
16 flickor, som är min egen klass.
Jag har dem nu äfven i matlagnings-
skolan och låt därför känna dem bättre.
Dertill kommer konfirmationsläsningen,
den förenar oss ju alla med. —
Gud giffr att de allesammans åtmin-
stone förde med sig evighetsvintryk
från skolan, hvilka sedan under
lifvets pröfningar fånga våra evighets-
frukt. Amen!

Du förtär nog att hvarest dag har sitt.
Men när jag får börja min dag i Hans
namn - så får jag äfven sluta den
med Hans välsignelse. Och detta är
verklighet.

Det gläder mig att Ethel nu fått
sin plats. måtte han du få

Äddeboda Midnattsmorgonen 1900.

Min älskade dotter!

Tack för ditt brev, som jag fick i början af veckan, och så nu för det brefvet från dig och David, som kom i dag! För en ung, frisk enka med arbetsförmåga och dertill med utöfning att snart nog utgå ett ej obetydligt belopp — enligt uppgift vid 25 års ålder 40.000 Mk, dessutom framdelat vid mer — synes du ej behöfva vara så omöjligt att finna på något sätt att hederligen försörja dig, om hagen dertill förefinnes och hon ej låter smaken för de äfventyrliga, såsom jag antog i ungdomen väcka genom myrken läsning af dåliga romaner, åter få öfvermakt. Faren att sådan smak åter plöteligt vaknar upp igen, förefinnes ju alltid och derät kan hvarken du eller D. göra något annat, än hvad redan af Eders gjorts och göres genom att söka väcka smak för sund andlig föda och håg till sådan vandel, hvarunder det himmelska Fadershemmet och de eviga ansvaret icke förgätas.

Nu måste hon ju snare välja sig något
att försörja sig med och därför måste ju redan
nu planeras. Sök därför att taga reda på, för
hvad slags arbete hennes häg mest ligger och
diskutera saken med henne! Jag menar nu
arbete och icke planer sådana som att resa till
Amerika, som för mig snarare ~~blir~~ blir som dragning
till det äventyrliga igen. Även i Amerika
måste ju arbetas. Värdet af arbete är väl det
som nu närmast ligger före. Huruvida det
nu allvarligt planeras i detta afseende finner
jag icke af dina meddelanden.

Hvad din hemresa beträffar, har jag
uppfattat det så, att din biljettbok förlorar
sin giltighet efter d. 15 Juli, som torde vara den
sista dagen den får företas i Malmö?

Skulle det nu för David vara af stor vikt,
att du stannade längre, så går ju det och för
sig. My enkeltbiljett kostar då Kr 64.20 (Tur o. retur
87.50). Att nu i Juli resa hem på biljettboken och sedan
komma igen, tur o. retur, då tiden i Augusti är inne för
Davids uppbrott, för att hjälpa honom med allt samman
som de förestår, går och an.

Helso nu, min käre David! Mig kännes det
så Tomt, att han ingen tanke har på att helso
på oss här hemma, innan han skulle öfver
till Dresden.

Jag finner det ömt om lilla mor. David
skrifver numera aldrig till henne och jag ser,
huru det smärstar henne. Nästa gång bör
han därför icke adressera bref till mig, utan
till sin ömma moder.

Eden tillgifne vän och far.

Helso Du Fröhlich, om du finner så!

P.S. Midsommarsaftonen så nu öfver, det har varit
regndusk, så att några lekar utomhus ha ej
kunnat ega rum. Gestrud har emellertid ställt
till med lekar i tamburen och det har hon
gjort mycket snålt, så att de voro bra roade.
Sedan sjöngs vi psalmen: "Din sol går bort, men
du blir när". Vi voro inalles 17 personer (Joan med-
räknad).

En fråga till David: Skulle det icke gå för sig att låga upp hos S. & H.
till d. 1 Aug. och då komma hem till Addeboras på ett par veckor och kila
upp sig före Paris-resan etc.?

Herren kommer o' kallar mig hem!
Som vi icke sed hwarken tid eller stund,
~~derfor~~ måste vi ständigt hålla oss baktän-
de o' stå påtände och långtände efter
vår Fälsare!

Nu till sist vill jag säga dig ett innerligt
välkommen hem. Hvad det skall dyrbas
att få dig åter hem. Men på samma
gång som jag glädjer mig åt din hemkomst
så går det mig innerligen ovänt att
David skall komma ensam, om
han också g' säger så mycket, tycker
jag ändå, att det känns godt för honom
med stödet af din närvaro.

Hälsa honom så hjärtligt från mig
o' från far och alla sysskonen helade
bada.

Din vän o' moder

Addebada 29 Juli 1900

Min dyra Astrid!

Innerligen tack älskade Astrid för dina
2de bref, som vare så välkomna. Du skrifver
så ofta hem, det går mig omt om dig
att du skall ha så mycket brefskrif-
ning på dig på lagg, det är mycket betyng-
de, när man har så liten tid för sig själv
som du. Tack för att du så kärleksfullt
tänker på oss med underättelser från
eder.

I går kom Ester hit med barnen, på gäst-
hem afven Abel. Det är en innerligen
kär, att ha på dem alla här. Barnen
är så rara. Det är godt att lilla Ester får
en liten hvila, hon behöfde så väl kom-

na i från hus hällsomsorgerna. Hur
skall det kunna ställas för Ester, att han
ej ska hafva det så drygt? Mycket ont
går det mig om henne. Men tänker att stäm-
men till Thursdays morgon. Ester blir nog
bekant med.

Med Emanuel synes det verkligen vara
bättre, visserligen äro krafterna ännu mycket
lilla, men han sätter mig rätt bra. Långtän-
der han han vara med oss. Han skall bräja
att läsa något för sig själv, någon lätt bok,
som dock är af något intresse, en quart, en half
timme, stater efter som krafterna äro.
Dessa har Morbror Henrik länge talat,
men kanske att han ej kunnat göra det
förrän nu.

Clina har rest till Falebo där hon har sin
syster. Med Clina är det bra klent, hon
måste hemifrån på en tid.

Nu har jag varit hos Hennans. Det var
så härt att komma i deras lilla fridfulla
hem. De vare fulla af tacksamhet, för vad
de nu hade. Pethe har mycket utvecklets,
hon var så rar.

Det var af stort intresse för mig att se ^{Penning}
fabriken, der har skel gjord ett stort arbete.
På söndagskvällen återvände vi hem, jag reste
på måndags morgon upp till Upsala, för att
der ordna med rummerna som blifvit tapiserade,
och säga ut Emanuel, kakningen skulle
der sättas om, redan på tisdags e. m. reste
jag hit.

Med mina krafter hafva det varit rätt
skall den senare tiden.

Gustaf Belander dog för några dagar
sedan, hans bortgång kändes för mig
mycket sorgående. Må Herren förmå
mig skånda och bedjande den stund

Stockholm den 7 Aug. 1900.

Min älskade dotter!

Da det icke ställt sig så, att du kommer hem till din födelsedag, så kommer då jag härmed till dig på ett litet besök. Detta lär vi komma fram Larsmess-aftonen d. 9 Augusti, din högtidsdag. Gud välsigne dig, mitt älskade barn!

Så kärt det än hade varit att få hem dig nu, så måste jag dock säga, att det för Doris skull gläder mig att du beklutat dig för att stanna.

Någon anknytning till en eller annan af de af F. F. namngifne släktingarne eller närmare bekante torde väl af Edet nu gjorda. Måhända har derigenom ~~ett~~ och annat kommit att ställa sig i annan dager. Kanske också ~~en~~ af romanläsning uppjagad fantasi i någon mån grumlat uppfattningen af hvad som varit faktiskt och sanningsenligt, och att några uppdaganden i sådan riktning gifvit vår

David/
Käre, älskade / bekymmer. Med den finare känslan
och uppfattning ~~och~~ ^{af} ~~Diferentia~~, du har, om ömtålig-
heterna på detta område är det för mig dyrbart
att veta, att David icke står ensam, då beslut
af kanske så stor betydelse skola fattas.
Gud vare med Eder!

Tiderna äro för öfret obeständigt allvar-
samma. Hvar och en, som nu skall ut och segla
på världshafvet, måste fara med repade
segel och säker kompass ombord.

Heber min Käre; älskade David

från Eden fader och vän.

el. som titel!

Enn jag är öfvertygad om att Du ut-
sätter mig, att jag en lön betalt
hos mig din bok af Johanne villor,
så är jag dock ledsen deröfver. Jag
känner ett behof att bedja Dig om
att tillfå mig denna förmånelse,
inaktadt här jag är mycket öfver-
tygt tillräckligt att lära mig en del,
der min tankar jag har haft mycket
att göra af den förlä uppenbar i
tåget. Stoppas med det förlä för
beakta stordagat. Under hitten har
jag varit af en långsam tankar om
varit medent. nu som jag bättre,
min hjertliga om vändningsfulla
helningar till din föräldrar!

Änsligen

Skola 26 Okt. 1880

P. J. Öres

Min goda Astrid!

Min varmaste Kæde för Eder
stora godhet emot mig vid mitt
besök i går. Jag torde nog snart
fri åter på en liten stund se
Eder, om jag också ytterst sållan
är i tillfälle att komma ihin mitt
älskliga h. Gränslöst Kælsning till,
alla de Dina! Tidsrifnad (1 st. Tören)

Min värmadskfulla och tackberömda
Kælsning till Din Söster!

1901 ¹⁶/₅

Torsdag f. m. d. 16.

Kära Astrid vän!

Nu kommer jag igen så
här. — Då jag hörde, att du och
min Mamma talte om skärmer
för kyrkan, ville jag tala om; hoar
jag tror att några finns. Mörka,
enfärgade passa väl bäst i kyrkan.
Minster Henrika har en sådan i
Hennes kunn ^{vi såkert få}
H sammanknyttande delar; jag tror
och att Tant Ebba Hildebrandsson
har en liknande mörk; Ruth fick
läna en af henne, när hon var här.
Så har jag och undrar om Tant

A. Geijer har en, men den kanske
ej är enfärgad. Den senare har jag
minst reda på. — Om det skulle
så vara, att vi tänkte härpå,
vill jag gärna höra efter den, om
du telefonerar hit.

Jag är så rädd att hindra Er,
kära vännar, därför dessa rader
i stället.

Helso Gertrud Bergman så
varmt; och telefona, om du
har några små ägg br.

till Er Maja vän.,
som så gärna skulle vilja
hjälpa Er.

Stockholm den 28 Maj 1901.

Min älskade dotter!

Tack för ditt så kära brev af d. 25 dennes,
som jag i dag fick på retur från Upsala. Jag
har också ett kärt och dyrt brev från Mor att tacka
för. - I går var jag hos barnen på Ture, der
jag också fick ett skönt besked i synen. Mycket hem-
tröstligt var det och godt att få meddelas mig om mine
svårigheter, hvilka äro ganska stora; I dag
språkade jag med Nederkalix-mannen, som liksom
dägen kom hem från Kontinenten (jämte John, som
han sökte upp). På uppmaning af en mycket närstående
satte jag i fråga, om något af det stora belopp, som de
håpa inestående på bank i $5\frac{1}{2}\%$, skulle lånas mig som
lån mot den ränta jag själv betalde i bank ($6\frac{1}{2}\%$) och
mot samma säkerhet, som jag där lånade, hvorigen
jag kunne att belåningsvärdet icke behöfdes af den
ytterligare nedpressad (som i bankerna nu sker)
och ju närmare vore undan från bankvärlden
i den del, som ifrågakom. Emellertid accepterades för-

Måhet ej. Våre motståndare äro tvärre; de lära
nu ~~lyftas~~ att pressa ner priset på våre S.M.B.
aktier till 115%! och befara vidare kursfall;
jag säger: motståndare, ty förvarande prisfall finner
sig ej af omständigheterna motiveradt. Om än anledningar
till oro för ^{för närvarande} ~~könens~~ ^{finansiella} ställning i någon mån
^{funden utgör sig till} ~~väre~~ vara berättigade med hänförelse till industriens tillbak-
gång, framförallt jernets mindre efterfrågan, så är mig
dock övert att finna giltig förklaring till hvad som
på dessa ~~utan~~ att tänke mig några frände-krafter,
som ~~mellan~~ med mera berättigade skäl, än jag hittills
kunnet erfa, äro i verkställhet.

Detta om detta! Men det torde du af det tredje
första, att jag ick vet, om jag kan rekommendera,
och nu det kanske. I juli månad har jag obe-
skriftligt tröt genom förfallande vetter; men
så ick: denna månad.. Nu är det lån och
värdheter af kursfallen för kreditiven, som snart
ändras för gilla frångifterna.. Och då
de mig nästan för stora hettas uppe!

Stor glæde i ~~is~~ att alle gætte de wal fest
væi Børre Mennne: Uppræ, som nu har alle
tæntemine endangjorde.

Mycket osäkert är, om jag kan komma upp
till uppe på tårnen, ty här är fara
att försumma en enda dag.

Abel kommer in i morgon. Kan
 kanske vi finner ut något ~~för~~ att övers-
 översätta fransiskanerna. Torstens är till
 stor hjälp.

P. e. m. her, jg werit i samtel med
Pegelow, waaruf jg toren mi mycket
gode. Vi fingo sprake ut om det ene og
det andre og det var bra for mi og
for hele familien.

Helmi Kestöth Mariah David!

I have

Dear

Uppsala den 26. 6. 1901.

Min kära, trofasta Astrid vän!

Min trofasta vän 'jag, så börja
jag, ty jag är viss, om, att du är det
fastän jag ej berisat mig vare det varit
så länge länge kommat dröja att ta
ditt brev'. — Det gjorde mig en så
stor glädje, när det kom, jag blef
så glad och tacksamt öfveraskad, att
jag så snart fick brev; jag tänkte då
ej bli så otacksam. Tack tack, kära
Astrid vän för att du så snart kom
här mig, och tack för allt, du skref
om; och var ej mycket ledsen på mig.
Samma tid har gått så fort. In till
jag får träffa din egen kära
sma och föte se henne riktigt bra.
Ne, det var så roligt; snälla nu blott
dess sista veckor i bergen haft
samma verkan på dig, Astrid vän
så att du verkligen känner dig släppt
från den komaner hem —
Du kanske hört, att jag vet om, att
jag nu har en alldeles särskild
anledning att ta dig i famn och

lädan den idealisk, som det ju verk-
ligen finnes några — Gud gifve henne
sin välsignelse i rikt mät på den
nya lifsvägen — —
Ja, nu har snart sen an. af somma-
ren gäta o elst. västas slut, är det
verkligen meningen att vi skola gå
till lilla Stuga. — Sigrid rest med den
ma d. 30. kaj stälde i ordning stugan, sen
töjde hos sin far, (som jag håller mer
än af ö min stamma med hon jag till Rön-
dund; honom hade hon den till sin
slut. Därefter reste han till Rön-
dund sitt arbete, o Sigrid stannade på
R. till i nästa vecka, då vi visst få
träffa henne hem. Kan du tänka
dig att jag och varit ut och rest till
Stamma skickade helt tvärt af mig
till Ereta på deras jubileum jag var med
den två sköna högtidsdagar der och se
tog mig Elin (som Wendelsbois kommit in
till staden) helt tvärt ut till Rönund. Du
kan föreställa, hur herrliga dessa dagar på
landet voro, jag hade ljugat så i vår
efter land skog. Sjö, blom mor o den
stillsamma stillheten i skogen. Så kom det
allt som en god Gud gåfva. —
Så vi verkligen välkomna en hem här
i Astrid, jag tänker du längtar till din enda
lilla syster till nu — Gud gifve dig kraft
o visdom för ditt nya uppdrag hos Ester, jag
tycker det är så omt om dig. Snälla du blott
behöfva stanna för länge vill du helia henne
så hjertligt om det är lämpligt.
Så jag och bedja dig helia David, så mycket
jag tycker att det är så roligt att han nu få
ha en härlig, iuppriskande tid med sin och syster

hramna dig riktigt hårdt. Ja, elstrid du, bädas våra "sinnälsstrider" tänka denna oss snart och den snart etc. är. Så det är för en så stor gäppgift måste man ju glädjas i i synnerligen i synnerhet som ju alla omständigheter man a dertill. Jag tycker att det är mycket roligt, och hoppas jag så varmt, att du och känni det så, om det och måste vara smärtsamt på en gång, ty det är alltid skiljsmessa. — Jag tycker att det för mig är så särskildt kärt, att jag till känner Gertruds fästman och att han alltid gjort ett så hymligt intyck; något så öppet, okontad och människovärdigt. Det här nes ej alls, som man skulle behöva kännas sig främsmande för honom, som ofta nog för värbens måg. Det allra bästa är ju, att han ej ser efter de ting som synas intas efter de övriga; men den förutskade han ju ej kunnat bli. Gertruds vän — ja, du, hära Isstrid, mina tankar ha så ofta varit hos Gertrud denna vecka och då ha de och varit hos dig. Så i synnerligt snäll var det af henne att telefonera efter mig när hon var i staden och själv tala om det —

Som du vet, "hoar af hjertat är fullt deraf talar ommen"; du ha förti att säga C, som bekämligen har hjertat för mycket på laggarne i allmänhet, ej haft så lättnad denna vecka att ej af fristag tala ut när hon o hemmets allmänna ensamma ställt sig till sitt arbete. Gertrud har så snällt lofvat att skriva om eklateringsdagen på förhand så att ej meddelandet för familjen kommer genom tidningen. Det var så snällt af henne att tala om det för mig på förhand — Men hoppas jag varmt, att vi få ett stilla år i stillhet med lovaran, först en skön herrlig sommararboda på det hära Addeboda, i den i gamla barndoms hemmet här. Det bli mig het att tänka på förtis men det bli ju så kärt på det hela — Så särskildt gode för Gertrud skall det kännas att Gud så själv var med i öfver i det minsta, som hon ju så stänkande fick hämnas. Ja nu tar jag dig en gång till i samma hära elstrid, om ej någon kommer och tager dig med, minst måttanar det, för väl vi två, gamla systrar hålla samman detta fästare, när de andra "flyga sin her". Gertrud kan då glädja sig åt att ej varit föremål för tal, ej för aningar om åminstone hoar mig beträffar. Så roligt att hon bli en liten prestfru, såkert en

men det är så många omständigheter som gör att det är så mycket svårare att skriva till dig än till Gertrud. Men jag hoppas att du kommer att få ett svar från mig snart.

Det är ett mycket stort och viktigt brev som du har skrivit till mig. Jag har varit mycket glad att få det och hoppas att du kommer att få ett svar från mig snart.

var det en hel dag

Frits Danielsson på Lundsberg och
det var utomordentligt roligt! En
härlig skivtur gjorde vi 16 personer
inbudskaudi några pojkar, och
den var alldeles oräntligt trefflig
i mycket kuperad mark med många
backar. Där åker horende människor
skidor. Han hälsade till Eder och
tyckte, att det var mycket roligt att
träffa mig, sade han, men kunde
inte få klart för sig att jag inte
var död, ty han tyckte att jag
var så lik honom för den tiden.

Han var sig för öfrigt mycket lik.
— En sak skulle vara roligt att
höra om, nämligen om jag lyckats
få mina papper i denna månad och om
det ej är bättre för honom.

Hjärtliga hälsningar till far och mor!

Din tillgivne bror

Emanuel

Kristinehamn d. 25/2 1902.

Kära syster!

Tack för ditt brev för ett par tre
veckor sedan! Från mor och David har
jag ett par välkomna brev i förra vecka.
Riktigt att höra, att det tycker stå
väl till med er.

Sk har N-d rest på inskrifnings
företagningar, kommer tillbaka den 9
mars. Det är rätt roligt att vara
ensam här för en byttes skull. Inget
bli d. 10 mars och jag tror att det
inte skall bli någon svårighet att
få allt färdigt till dess. Men så

finns det något som heter gravations-
bevis, bevis angående inteckningar
i en uppgift för fast egendom. Lids-
na requirera folk här allt emellan-
åt för att få lån i bank emot
inteckning (då måste banken
naturligtvis veta hur mycket
inteckningar det finns förut)
Af rekvisitioner på sådana ligger
det inne en 30 tal - lagoms
arbete för 14 dar, och det skall
stickas in för lediga stunder,
då det inte är något öfverhängande.
O-s. är litet begär för att skjuta upp
och när det skular sig en sådan
massa, blir det ju svårt att
reda sig. Det då hör inte till mitt
område egentligen, jag säger ^{egentligen} endast
upp koncept, när han begär det,

och sedan kontrollerna det synnerligen
noga. Det är synd om dem emellan-
tid när de inte kunna få sina
lån, därför att gravationsbeviset
låter vänta på sig. Jag måste
fråga honom med att sätta upp en
"pass de narmarte degone", ty det
var mycket angeläget för dem.
d. 26/2.

I dag har kommit underättelse
om att det måste bli nansakning
i Filipstad om 14 dar efter detta
tingets slut. Det blir naturligtvis
roligt att vara med om, men jag vet
ej om han berättar sig med lyden af
två notiser då.

Skulle ejer ha åtskilligt att
berätta om, men honom ej med
det, var i fredags och helade för

i S. Skole, blir nog jättestående.
Om vi kunde få syra något
vid Djurskolan vore bra. Skönt
Cornelius tycker nog inte för
den här gången, han tycker
att det är för dyrt & när han
inte kan vara nära med en
litet tillbyggnad, utan skulle
byggas helt nytt, så har han
nog inte råd med det. Kalla
Lotten så gästligt. Så rolig
för Ester att få ha Lilla Mor
att hos sig en par dagar.
Måna han få en lund
boisa der. Kärlek alla så
innerligt från din gamla
morgifna Moster.

Fahne 13/2. 1902.

Käraste Lilla Astrid.

Att du tackade
mig för att jag varit hos Edor,
det var just tillt dig, din lilla
Martha, annars var du jag
som skulle tacka Er tillsammans
för att Er stora vänlighet mot
mig och för att jag kunde
sitta så hemma hos Edor, under
Er torgtisdag. Tack käraste
för allt och för kärleken
vid station & en för din

vänliga brev Astrid Lina. Jag
telefonerade karamgraven
till Upsala för att få tacka o
helso på Edor, för att inte
skriva o ni skulle tycka att
ni behöfde svara, men jag
träffade endast Far, som
satt rätt bra tyckte jag. Något
hopp om att Mor o Du skulle
kunna få hvila en smula,
har jag aldrig mer, mitt
enda hopp är att era små
kraftar måtte få bevaras
för alla stora förringar
alla stanna på Edor. Så

roligt att att låter godt från
Gertrud, godt måste jag anta
att vara, då Ernst verkligen
kan uppfylla sina drömmar
älskanden, att han känner
sig nog emellanåt är ju så
naturligt. Da han inte för
så upp friskad jag hälsar mig.
Lilla lilla hjär o kropp efter
min resa o det tröskes ovan-
ligt lilla att komma åter.
Männne tanken på denna
möjliga stora flyttningen
kunde ha 'något med saken
att göra? Vi tala nog emellan
att om den, men för mig
att bli sittande vid någonting

och begära någon ersättning (30 kr i
månaden). Ville blott nämna detta
som ett förslag; det kanske inte alls
passar. Att det ändå våddes för att hon
för mycket kommer att sakna skog
och gö. — Att ha krymmen om
många gånger. Ålskade systrar, du
må tro att han kännas underligt
för mig ibland att nu veta dig
vara ensam om så mycket.
Ja, i dag är det påskafest, då vi ju
alltid brukar vara samlade och knä-
ka våra ägg tillsammans. Det skulle
allt vara varit att åfven i dag kunna
titta hem till lite tag och få ta
Ceder alla i famnen. Men nu får jag
nöja mig med att göra det i tankarna.
Ändrar när någon af Ceder kommer
till oss. O, hvad det skall bli kärt!
Hör du, det var allt roligt att få

Grinstad 29. 3 1902.

Ålskade systrar.

Ju nu har jag mottagit ditt
mycket kära brev af d. 27 dennes,
för hvilket jag hjärtligt tackar.
Skall nu passa på att svara en
stund med dig medan Emel
är sysselsatt med sin predikan o-
ch. — är borta på Botstad. Det
var så kärt att få höra lite från
Tina, ty från systern har jag
inte hört, och det är Tomte. Tack,
åfven för att annat du skref! Du
må tro, det är kärt att få höra nå-
got från våra vänner och släkting-
ar. Det är inte minnelse, när man blir
så här långt skild från dem, som

man märker hur varmt man är
fäst vid dem, och som man kan
när sig tacksam öfver de goda tro-
fasta vännerna, man eger. . . .

Nu ha vi Mamme här sedan on-
dags afton, de är så innerligt
käre för oss båda att ha honom
här. Enne trifs så godt med alla
ni: Det är verkligen en sådan var-
gose. Vi ha ju inte mycket roligt att
bjuda honom på - men han har in-
te heller några anspråk. Vi ha varit
ute och gått där mycket, och om och
vågarne varit i beklagligt skick har
dock vådrut varit hårtligt - och när
komma ha jublat och flarasat kutterna
I sommar har han ensam varit på besök till
Bolstads prästgård. Han har varit borta
till middagen också och ännu låg de
vål dröja, innan jag får hem honom

igen. Annandag Påsk har Enne på-
tyd missfall - de var alldeles nöd-
vändig. Då ha vi tänkt att Mamme
och jag skola resa till Estada kyrka
och få höra p. Engeström, hvilket jag
mycket gläder mig åt. Tisdag morgon
reser Mamme igen.

Du har haft mycket bekymmer för
Ester Alm. Kära vän, jag förtär så
att de skall ha kunnat vara för
dig. Jag har också haft en sådan
bref från henne. Tro du, att de
skulle vara henne till någon glädje,
skulle Enne och jag så gärna vilja
ha henne hos oss under ett par månader,
och att om hon så har lust stanna
här någon månad. Blir de på korta
och besök är hon naturligtvis vår gäst,
men blir de längre, tycka vi oss ej
kunna taga emot henne. . . .

hona i hvilket afseende de var, som
Eklund uttalar sig så betänkt
gent emot C. Fr. L. Hålsa så hjärtligt
till Eklunds, när du träffar dem.
Skall nog snart skriva till Maria.
Hvad de skall bli tornt för ^{om} den
de lärarna L! Det gör mig riktigt
ondt vid tanken därpå. Vi hålla ju
alla så mycket af dem. Så skall den
hålla till Claara, Jané A. Eversen,
Lotten L., Linn Hedenius samt till
Lena, Anna och Agnes.

Säg, får vi hämta någon or och
stikka i hemmet nu om dagarna?
När är moster Mathias förmiddag?
Hålsa ihmaktigt till far och mor
och tag gälf emot en varm häls-
ning från dina tillgifna systor
Emil och Gertrud.

hos dem. Hos Nils märkte jag någon ringaktning för re-
ligionen, däremot icke hos Ellen. Smärkligt att det ju
högst beklagligt, att den sidan af hennes mänskliga makt
äli så försummad. Nils äd eljes inte så dum som han
ser ut. I militära frågor talte han förståndigt tyckte
jag (ang. försvaret) och för öfrigt god han intryck
af att vara en hyggelig och medelrig människa. Olof
H. var äfven där då och af deras samtal om resor i
Italien märktes, att han hade varit på åtskilligt.
Inomhus hade de det trefligt och af deras samvaro
kan jag säga att förmenades i storge 1-4te kört till
ordningen och att de pligat läsa högt om Kallmann,
samt en bok för engelska. Nils ^{och Olof} och jag var ute rätt
mycket i skogen och mark. Det var stort och vackert skogs-
bestånd de hade där i alla olika åldrar. Jag förbränd
dena hem var mycket oäglige, läste därför hans re-
locipet och äkte de 4te milen och kom på fram stier öfver
12 på f. m. på måndagen och var åter i arbetet på L. d. m.

I fredags var jag i Siljesträd, var med om grafställningens där.
Det var en oroligt vackert dag och mycket högtidligt. Blev bjuden
att äta middag med släkten i Spejerska gårdens. Men hinner ej tale med
därmed. Jag skref du ha för denna breff! Och för allt berör du haft
med relocipet och läsa. Skilhet upp ej än på skottet! Det är roligt att hälsas
du är kry. Du får väl säga "Ella i din värfstol" på att hon för en arbet. Tacka äfven
för breff från henne. Och hälsas hjärtligt till Far och Mor!
En sakt vill jag tale om, som skulle vara mycket intressant om någon skulle ha lust att
pröva något till sin frövels, som skulle bli i minnen. Det är någon slags penn som
ha observerat, eller ej på denna breff att. Den något annat mer till att ordna den.
Hade du någon dagar sedan breff från Ellens. Hälsas den hjärtligt om du säker den
äfven till Claar. Tant Cl. E. frövels beröpar du ej berör dig med att ha resa gör.

Din tillgripne bror

Emanuel

Kristinehamn d. 8 Maj 02.

Kära nyter!

Det var nu länge sedan jag skref till dig.
Jag har haft mina lediga stunder, alltså upptagna
att skrifva mer än det nödvändiga. Nu kan
jag nog bättre disponera öfver kallstunderna efter
kl. 7 för egen räkning, och det kan väl behövas för
att studera vissa juridiska frågor och "Nytt Juridiskt
Arkiv." Nu äro nämligen de alla flesta gravations-
bevis (som jag förut nämnt om) färdiga, hvad för mig
beror d. v. s. koncepten äro skrifna och endast juster-
ringen återstår. För några dagar sedan fanns det 33
färdiga att justera. Det betyder, att jag härnäst
ej behöves afstyra mitt arbete för att sätta upp nå-
got, hvarom plöteligt kommer frammanne, att jag al-
drig behöves arbeta med detta utöfva den ordinarie
arbetstiden för att gynna någon som är angeligen, och
att jag alltså kan ha medvetandet om att jag gjort
hvad för mig beror hvaritlag. Lyckligtvis fick jag för
en tid sedan att på tre dagar, som jag utestående
använde hvar till - utom att friga döms. N-d blef all
att förvånat öfver resultatet, ty han hade förut sagt att

Den här jag nu färd och avslutad

det var knappt möjligt att förstå på bnt denna böda. Men ha vi emellertid kommit öfverens om att arbeta därefter en gång hurs också på att det aldrig samman-
ligg mer än 5-6 på höj. - I genomgått kan man be-
räkna att det kan sättas upp ungefär tre på en
förminnare och lika lång tid för behöfas för juster-
ing. Men det verkar mycket.

Första tinget här var i måndags och tisdags.
Vi hade ett d. förmodande. Det tycker jag att man
lärorikt än påstår, dels därför att jag för sitt
id protokollet hela tiden och dels därför att ett d.
gär tillstås med mycket planmässighet vid målen
utredande. Detta gäller särskildt för tvistemålen
kras o. d. I dag pumpas han påstås mycket ge-
nom sina frågor och genom att frågorna fullständigt
ange hans tankegång är det lärorikt för en annan
att lära på. Först och främst en fullständig utredning af
ett mål, som enligt ordarna, består den att alla
förhållanden (fakta), som ha rättelig betydelse bli
antingen medgifna eller bestridna af motparten
(till för att skulle ha förman af dem). Medgifnas de
är det en fast utgångspunkt (behöfver ej bevisas),
bestridas de uppstår frågor: hvem skall bevisa? I
allmänhet är det den, som åberopar dem till sin
förman. Kan denne icke bevisa, har han förlorat i
denna punkten det tejer icke månen till
ifrågasättande faktum. Denna fråga om bevisbetyd-
* Som en nödvändig för en gång är för en mer utförlig och en guir.

(som kan vara betydligt nog) är icke något som domaren
i allmänhet påpekar uti processen, utan har sin
största betydelse, när domen skall skrivas och ett
riktigt "faktum" blifvit t. ex. af sökanden uppgifvet
och ej af motparten styrkt eller af motparten med-
gifvet. Då heter det i regel: "Som detta förhållande
icke blifvit af sökanden styrkt - kan hans yrkande
icke bifallas". Men det kan också heter: "Som motparten
förhållande icke blifvit af sökanden styrkt - bifaller
det." Detta är betydelsen af hvem som är skyldig att be-
visa. - Om man nu har ett utslag skall skrivas
finnes att ena parten åberopat förhållanden som är
af juridisk betydelse, men ej bevisat det, och man
motparten icke blifvit tillfrågad eller eljer yttrat
sig därom, är ju belägenheten mycket fatal. Kan
vi hade kanske medgifvit det, om man tillser.
Likarsa om man finner, att sökanden icke fram-
lagt tillräckliga grunder för anspråket och både
utfrågats bättre om sin mening.

Det här var kanske litet för mycket juridisk,
jag ville ge en liten skematisk framställning af
hvor utredning af en tvistemål vill säga.
I måndags alla dag sedan var jag hos Min afk.
Reste det på lördagen. Det var roligt att träffa han-
ne, han var ofantligt snäll och vänlig som fört. Käl-
sade till dig, vill jag minnas. Men sedan tyckte
jag det var att man märkte på litet "uppljufande"

godhed og hjælpsomhed. Tak
for alle den Gud velsigne dig
og din alen, mine kære Uger
minner -

Da kan jeg forstå at det kan
komme efter mig Ugentlig
Læsning og Læsting efter hvad
jeg får den og det var meget
mystisk. - Tilskilte den for
uden den kan jeg lige som
det kan jeg, men jeg kan
nu gå og se jeg kan takke
at det var mig her og efter
at vi alle stodes her mødes
af den vilje. -

Da jeg så gik til marked
og vi havde det vakkere vider
kammer som så fulgt og
det var virkelig et stort møde
at vi mødes med Læsting

en dag på syv. -

Skum har jeg på kommit i be-
roing med huse på. - En dag
har vi vist alle hos biskopen
på Ljungby. - - For øjeblikket
har jeg haft og har længe an-
fæst mig alle gode mennesker.
Har vi ganske forfælle - vi
hade hoppet på reparation men
den kan ej komme bli for en
måske som man kan gætte det
at af hvad som er den an-
befaling som muligt. Men
hade stået alene mig og
de den siden som var det.
hvor det var alle som familier -
- alle mig mit hvide grøn
har blif alle gode som
alt. Da jeg har mig i det
fulde medt i bløde i den

det minnligaste påkommen hem
sitt. Jag & more.

Hälsn så hjertligt nu till de kära
barnen.

Gud vare oss nära med sin nåd och
ande!

Din kärn & moder

Stockh. d. 5 Sept. 1902

Det riktigt kärle bres har jag haft
från Tekla

Min Kärn älskade Petter!

Nu sitter jag i Stockh. och förs skrif-
bret, jag kom hit på f. m.

Telefon hade far. att han tyckte att
jag för David's skull borde komma
hit, han var en medtänkt.

Gud vare tack. 'han höjer barn. Jag kan
nu ett stort behöf att få en stilla stund
med David. Men han riket till Gud
enast, utan öppna sitt hjerta för
kärnan, och tacka Gud för den
hjälp som givits.

En person från Eng. kom förstår
en firma har kommit hit för att
gåra upp med David att beräkna

deras maskiner. Detta sären är dock
bättre, att mitt hjerta är fullt af
tack & lof. 'na ock David siktligt
stamma derför.

I dag har jag skickat till Tuma en
Kärr Morrell.

Kära lilla Adels. Ha god jag har kunnat
har jag tagit reda på hvad som kommer
ur trädgården, när du kommer hem
för jag god hjälp dermed.

Måcket tack för ditt senaste bref.

På Karl skall det blifva att få dig
hem; men jag är också så glad att
du fått någon tid af hvila och veder-
quickelse.

Det har varit, Karl att ha i Anna
Marelius på Adelsboda han har varit
så ovanligt stilla. Han har lidit
mycket denna sommar det för-

står jag. Han har varit högt för mig,
det har varit en god.

Plöskarna vara och alla som varit.
Nu har elyngs gjord bekantskap med Hilda,
till stor förmågan. På i. m. skulle de
gå till Hedingen på en auktion, de öfver-
tilla sin till Hilda, om han var sam-
lig. Mot dem skulle de taga sig dristigheten
till att bjuda henne på kaffe till Pundagen.
Adel har varit inne i dag, Karl att träffa
Sivian.

I morgon kväll el. på måndag morgon
reser jag ut till Tuma, beroende på
hur David har det. Jag för hvar
icke med mig ut i det är ledigt, han
skall på visst till Lundequist.
På måndag med morgontaget resa
för jag till Adelsboda, på torsdagen
hoppas jag att du kommer, på

Kristinehamn d. 17 Okt. 1902.

Mina Systrar!

Det kan se ut som om jag var mycket otacksam när jag knappast ännu tackat dig för den såndring som jag fick i lördags. Lå så emellertid intyget faller och tack skall du nu ha för den vänlighet! Varmen uttryckte genast och var mycket goda. Chokladen smaken mycket god, tycker jag; jag har den också en kaksort i en dös för reserverad brödlåda så att den är tillgänglig. De stora kakorna och den mindre sorten, som inte till att ligga och torra, fann jag däremot var bäst att transportera på Gertius, sedan jag afsmakat dem, ty det var för mycket för mig att äta upp ensamt, och jag hade ej lust att bjuda O-S på det.

Hälsa ärover mor och skörtlorna, som jag vill minnas, att jag tackat henne för, har jag nu afpropat och funnit dem utmärkta!

I denna vecka har jag varit med O-S på syn å Kommunister- och Klockars bortälle. Det har varit ett mycket skönt afbrott och uppfriskande. Utes har jag varit ganska medtänkt till sinnet på de tiden, konstas den misslyckade uppsatsen till stor del bidragit. Lå så

går det, när man inte ser upp! Men tycke var det
att inte något ännu väntade. På ^{onsdag} torsdag morgon
fick jag korrekturen från Törner, jämte bref att jag
börde återvända det skyndsamt, i synnerhet om jag
gjorde några rättelser och helst till red. själv. På
fredag middag lade jag ett bref till red. med rättel-
ser på bålet ett öynblich innan det gick — och på
lördag tycktes häftet, efter hvad jag redan fick
veta. Hade jag ej hunnit med då hade mycket vä-
rdes kommit att stå där. — Emellertid om en tid
är vår allmänna bryglömt, vill jag hoppas.

Det blir nu mycket göra nu till tingen
om måndag äter där. Onsdagen därpå blir här
koncert af Forsell och Aulin och på torsdag eller
fredag i samma vecka reser jag väl till Grönåsen
om de vilja ta emot mig då.

Hälsa hjärtligt till far, mor, David
Ernst och Abels om du träffar dem. Jag
tänker du ad. med om konferensen och
där poligt vid tillfälle få höra hur det
går med fars bygge i Årsala och insamlingen
därifrån och om skrifvelsen i kompartifrågan
kommer att fördras på Oktober Hämnen.

Din tillgivna bror
Emmanuel

med en konstant sin kam tar
mycket mycket både tid och
kraft från sin Mannen. Men
det blir väl bättre. — —

Skall du jag än kiny och drök — och
det är så godt om du jag har
en sådan starka ankning
mig. — —

Har du också varit i
Läkning, och ligger ständigt
i arbete. — Har du nu en
mycket all gammal här som
H. — men det är väl till,
ja mycket mindre ciraverand
har du i H. — En väl med
hans lifliga lygnare sin Tug
i resolen-litvit — mycket mycket
sin huns nervor. — Det finns
inte några tillfällen hade
sig till lifliga diskussioner

Kalmar d. 30 jan. 1903

Käraste Sten!

En så varm tack för dina
så fina rader vi länga vid
jultiden. — — —

Ty har ibland riktigt lång-
tut efter att ämn. på detta
sätt för språket med dig — men
tiden vill gärna till för mig.
Min tankar har nu särskilt
mitt hos eder — då jag ju
visste hvad som fricstad
Götland. — Och jag blev så
glad då vi genom några
rader från Ernst hörde

allt allt var öfver. - Genom
bref från Tant Tici Skannan för-
stod vi allt det myg varit som
hört Gertrud. - - Det mycket mer
känner ^{man} ju den tacksvaret
och den Lunds godhet och hjälps-
som gott allt Gertrud som kan
sin skära Skannan hos sig.

Jag minns nu nu mycket
hur det kan stå till i det lilla
kretsen. Det var jag
kunde göra en till in den. -

Och inte ett jag kan
du finns nu bara skild,
men jag minns nu allt den
är ena i Huset - kända.
Jag var ofta där; Tante
under jul - särskilt om
mandagen. - -

Ja vi ha varit när Tante

jul i Skannan - och det fin-
go vi ju göra under stilla
och glädje och med stor tack-
samhet. - - Men myg kändes
Tante efter Huset stor -

det lag något sin särskilt öfver
julen den. - - Och så de
kara, kara minner vi till den!

- - En glädje för oss nu allt
vi bringa ha minnen hos öfver
jul - hur står nu den 17.

- - Tack du allt när lilla
dytts samman dag som
Gertrud till sin lilla gosse. -

Och när lilla lilla minnet
skild skild - så det 3, 10
is till minnen. - -

Hur är ju jag och duktig
när lilla, men vill myg
vara minnen, för mycket

eller annat som kan som
upps till tilligt sinne. —

Fröken Bruneson är
nu här som du vet och
jag gläder mig därut-
över nu här på hennes
dags - och det nu så so-
ligt att se en Uppsala - ho
och hvar till det därefter.

— — — — —
Här är det med
Fröken P. - Lycker du?
Biskops P. Lycke har mig
kyrkan ut, men jag tycker
det låter ganska på hennes brev.

— — — — —
Ja, nu här jag vill
skicka - till att är vaken och
skall skötas om för midnatt.
Du får mörkta mitt bref -
- det är skrifvet, så gott som
men under många afbrut.

Bedja bida oss vår hals-
ning till dina föräldrar.
Solen arkari blommor, Lotten
S. Lotten Lotten och andra
kann rinner.

Och jag vill hjälpa er
Karin Lotten en varm hals-
ning från oss och min
sinn. —

Barren kommer och fästa
om Lotten Lotten vill ha dem.
Och så vill jag se gammal
ha ditt porträtt. — Du har
in min eller hur? —

Om mycket tillgripa i
sacksamman Karin L. L.

på ången bredvid oss. Det är oöfverflygigt
skönt nu i värmen, och du förtärs nog lite
åtminstone, hvilken glädje det är för mig
att Emel känner sig må väl af vistelsen här.

Söndags voro vi i den protestantiska kyrkan
den kyrkan består af en ganska tillämplig
sal i det gamla klosteret. Predikans tillä-
gnade oss dock g. något särskildt. I morgon
änner vi oss till katolska kyrkan.

Det är nog ej så sällan du, man läng-
tar efter lille Hjalmar. Lige, har han bör-
jat att fästa med händerna nu. Lige ha
vi undrat, om han borde vaccineras
nu medan han är i Uppsala — men
nog är det väl bra tidigt ännu, och
så vill jag att vyligt gärna vara
hemma då. Men vill du dock tala
vid chok härom.

Det vore mycket välkommet om ni
någon gång skulle vilja skicka sv. Tidl.

H. Blavien 20/5 1903.

Min älskade syster!

Innerligt tack för brevet i dag. Du
må tro det är roligt, när jag så för jag
vaknar på morgonen tittar ut och finner
ett brev på minna hängar. Ser du, vi få
vartingen den svenska posten kl. 1/8 på
morgonen. Men det gjorde mig ondt att
du som haft så oerhört mycket ombrög
dig, också har haft som så mycket om-
tanke om oss. Det borde du inte haft; jag
hade för länge sedan räknat ut att jag
dessa dagar skulle bli utan brev. Och
brevkonst ha vi ju fått. Håra värmer, ni
ha ju haft fullt gästgivarvärdskap hemma
Hvad ni nu måste vara trötta! Det
var nog inte så lätt att ha Hjalmar

också de dagarna. Mycket kärle skall du bli
att få höra lite om bröllopet. - Anna K.
har väl lämnat nu? Hur länge komt du
att stanna? Hälsa henne med tack för
brefkortet. - -

Idag är vår första varma dag; det
är så oöfverflödig skönhet. Naturen utveck-
las och så mycket dag för dag. Vi ha
du verkligen så skönt här. Tro ej vi kun-
de ha kommit till en härligare plats.
Vi ha haft regnväder ett par dagar, men
inte då heller kännas det tungt, och då
göra vi också långa promenader. Ibland
ha vi verkligen företagit oss duktiga pro-
menader, nog gått lite för långt ty, så-
som vår polska mycket riktigt anmärk-
te, ändå vi ju inte här för att magra.
Mycket nöje ha vi af rådjuren, som vi
allt emellanåt träffa på, en dag räknade
vi ända till 13 st. Och alla små fåglar

också. Det är så roligt, att här bli bekant
med så många, jag ej träffat på hemma.
Vi ha nu börjat på Kyrkans med våra
måltider, där är du en utmärkt matvår-
ning, men också dyrt: 5 m. om dagen
för 3 måltider. Jag är dock så glad öfver
att vi nu få 1 liter mjölk om dagen
för 6 m. att dricka. I Kyrkans komma
vi riktigt i beröring med stora världen
men för oss, som annars böja så undan är
du ju af stor intresse. Och du är endast
under måltiderna, annars märker vi ju
ingenting alls af dem alla.

(Förl. på e. m.) Vi ha haft en sådan skön efter-
middag (middag här kl. 1!) Strax efter mid-
dagen gingo vi ut med tagarna för
kuddar, bok, arbete, bröd och mjölk och ha
legat ute i en backe och sedan togo vi oss
en promenad. Här vi låg där så kom du
du ena anna du andra rådjuren och betade

mingar till oss. Gärna gamla från
dett gångna sekula.

Hälsar så innerligt till älskade far
och mor. Ibland längtar jag så myc-
ket efter att få en egenhändig häls-
ning från mor (men inte nej brev.)

Emell hälsar så varmt till Eder alla.
Vill du lägga handen på lille puppens
hanna från hans pappa & mamma.

— Det gläder oss så mycket att du skall
gå på konserter. Är fästet kvar på
Blidsö? Hälsar så hjärtligt till Ester.

Till vår Anna skall du också ge en
hjärtlig hälsning från oss båda.

Här flytta vi ut till Adelsboda?

Farväl nu min älskade syster!

Din innerligt tillgifna
Gertrud.

Kristinehamn d. 4 Dec. 03

observerad, som nad jag hade Stadenstjor
med mig. Ja, sa dar gad det till ibland.
O. tyckti jag skulle ha tuktat ko-
nomi, beordrade delvis pa en olik up-
fattning om en viss & men jag ar ej
pa det klara an han har ratat dr-
vidlag, och forresten kan jag ej frista
hur vi skulle ha tid att ha en
sarskild pausaktning i Filipstad i nasta
vecka. Det ar en valgarning att vi
inte haft nagra skutetade nu
pa en tid.

Det skall nu sjungas litet enisont
i K. F. M. M. a sarskild ofringar for-
dens skull. Birjas nu laida. De ville att
jag skulle halla nagot fredag da
också, men jag tycker lasa upp
ur Odmans priserminnen i stallet,
som och en af nagon forslags.
Herman Palmus. Bevara Gud vart

Kärade syster!

Tack för ditt sista brev! Från mig
har du inte fått mycket i den vägen.
I måndags och tisdags hade vi tid i
Filipstad. Jag fick då ett slag sitt
i domarestolen. Ty O. var gäfrig att
ett mål rörande Mora-Väneris gränsvä-
gen jag var förordnad. Det var upp-
skjutet mål och O. ville att alla mål
som blevo färdiga att afgöra skulle
afgöras med detsamma, för att slip-
pa hålla särskild slutning (för do-
mans afkunnande m. m.) Jag ha-

de skrift et utslag på förhand i
den händelse han skulle bekräva,
och likaså hade jag berett mig på
att döma till straffmålad i den händelse
han skulle neka och ytter-
ligare bevisning ej skulle finnas.
Om nekarde han till det viktigaste
(att ha rusat på en kenderktid och
truggat honom i kragen), men
han talade om mannen på ett
par kamrater i kypen, som kun-
na brias såsom vittnen. Aklega-
ren trodde att det var svårt nog,
att han gjorde motstånd, när
kenderktiden ville sätta af honom
på lifven och öfverlämnade målet
till afgränsande. Men däri misströ-
kan sig, ty det är ej "vård" å annan
person. Jag tittade till i protokollet
och språkade om att den förbragte

bevisningen, hvilket åkl. mycket räk-
tigt uppfattade såsom en risk
att begära uppskjöt för ytterligare
bevisning, hvilket han genast gjorde.
Men så yrkade han att mannen
skulle förklaras skyldig att trada
i häkte. Härvidlag kunde man gö-
ra hvilket man ville eller tyckte
vara lämpligt. Och han fick vara på
fri fot! Målet uppskjöts då till i
Februari. Det har nu den olägenheten,
att han minner talat vid sina kam-
rater på att dessa "vittna försigtigt",
som det heter, och då kanske han
undvika att komma på fängelse, som
han eljes skulle. O. hade dörren
nytt till sitt rum och jag såg
honom flå och lysa på hur om
försigtigt, men jag var just inte så
rolig för det, men kunde mig ej lika

Fosterland" sjöngs i går å en sångöf-
ning. Di jag bröfte rensa den
på tal och den tyckte de mycket
om. Den versen sjöngs 3 gånger och
sedan andra. Den var lätt att in-
lära. Tala om det för Tante Clara
Ehren som först visat mig på den
sangen.

Farväl nu! Håll så hjärtligt till
alla de våra!

Din innerligt tillgivne
Mamma.

Uppsala den 3 Febr. 1904.

Min älskade dotter!

Tack för dina båda brev! Du förstår, hur du gladdde oss att höra, att lille Hjalmar är frisk igen.

Du undrar huru du står till med mor. Skerdt har det nog varit nå några dagar; sympati-ansträngning bland annat. Prof. Sullberg sålde sitt hus i all tysthet utan att meddela fröken Gertrud ett ord derom; hon fick icke veta något förän efter midten af Januari. Detta tillväga-gående jemte åtskilligt annat dermed sammanhängande har högeligen upprört hennes väntnings-Men detta bli väl, som mycket annat här i världen, i sinom tid ej blott oförståndet, utan äfven ledt till en god utgång.

Här har varit storbak: skorpor, pepparkakor småröd oc. Helden, Maja (och Hulda). Den inom parentes nämnda är en flicka, som mor af en händes fått, och nu låter hjälpa Kristin. Mor är så nöjd med henne och hoppas godt om henne.

Ja, nu byder dig god natt! och hjerstlige hälsningar till Ernst och Gestind
från Far.

Kristinehamn d. 12/2 1904

Käreste syster!

Det var enligt om du skrefve några
ord under adress till mig: Fingarskuset, Filip-
stad. Är där måndag och tisdag. Du
du ska vika meddelat när du reser från
Krum. Du ger dig vad tid att stanna
något, så får vi råkas. Du får då ta
in i en nytt hotell, som är trevligt
och bra. Had du nämligen då O.S.
när på besök. Det skulle verkligen vara
enligt om du ej får för brädt. Jag är
ej så stängt upptagen när tingen är
öfrar.

Hjærtligt takk for dine brev! Kan
du hør² något bekri² fra², på ann²en
det i ja ord.

Hälsna Gertrud, att hon kan gerna
skicka mig följningen i Vest Land
Jag glömm² inte bort, hvad jag lämn²
af henne. Det ble² nog åentaldt, ty
jag tro² jag har red² på det. Bl. a.
har jag kyrklig tidskrift 1903:4, den
ska² hon få en gång.

Ne bli² det ting! På sätt och vis
ganska roligt. Det är litet äventyr
uti det. Men hurfor² skulle jag egent-
ligen vara orolig?

Hälsna på hjärtligt till dem båda!
Jycker nästan det är länge sedan
jag hörde från dem.

Din tillgivne

bröder

Mannes

En annan barmen på mig utkan vänt
betydligt, sedan det var deras stora
glädje att få se till Tant Petrus och
Tant Petrus. - - T. höjer ju nu här
na och står hemman här - fast
sakmoder och Upprättad ända fanns
- - och det där för en gladhet och
någon afver att på stannan här och
slippa att åter byta upp. - - Som
arbetar med glädje i sin församling och
här finns mycket att göra. - - -

Det var också en sak jag ville fråga dig om
här har bildats en ungdomsförbund för ta-
mestverksamhet. - - Har vilja de ageramma
slags skjutna som agdes i Upprättad. Skulle
du vilja ha det stora besväret att sända
mig en sådan där blåsandig skjutna för
att de finge en riktig modell. Här är in-
gen som vill hundra och de höga vana och
jag kan ej på på på på gifva modellen...
Först och sist jag vill besöka dig med en dylik
använda, men du vill mig att jag ej ska bli en
brottsman af mig utan behöfver hjälp. -
Jag vill också tillika vänner till oss
och jag vill att vi ska vara som en. På bedje
vi kunna vara våra vänner till oss till
brottsman. Din Tack till dig för
Här i - -

Helmar d. 3 mars 1904.

Kära Petrus!

Jag har inte mindre än två Kära
brev från dig som ligger här obesva-
rade. - Och du kan nog med skäl
tycka att jag är bra otacksam, men
jag hoppas dock att du ej tror att
på är. - Du förstår nog att det
är mycket som kan bidra till
att jag skäms min brofästning
dittigt. - Och jag hoppas att vi
ändå får stå i samma vän-
skapsförhållande till hvarandra
som under de föregående åren
i U. - Ja tack Kära vän för

den tiden var det alltså som om
alla skulle vara som vi var för oss. -
Det var inte tillsammans med våra
barn och minnen från Uppsala. -

Helt enkelt det var alltså må-
gan gång riktigt så mycket med dig.
Det kunde jag inte heller varit, och alltså
helt för oss till sedan. Det var
jag som skulle och bjöd oss komma
hit och under vår pen till och.
och jag hörde mig samman ^{gång} att de
då varade det dig. - Det skall tro
att det var betydande, och jag fun-
derade hit och dit, men det var
enligt, och det händes sam-
en riktigt förskräckelse. - Så som
hade jag hört från Gertie. - Det
är ändå varit och den att ha för-
farande för arbeten under trycket
at svaghet. - -

Enad det var, riktigt för oss som
nya församlingens med Hinderen.
Det var det var en riktigt glädje för
Johann på sin afstund som är. Och
alla på sin ja det är märkligt -
- Och om det fanns en sådan
prof. Bergman i Skatman. Vi
längtar efter en församlingens
här. Det går nog också på pen-
ningarna, ty om de första stegen
tagna. -

På pen till och var i alla mycket
appfiskande. Då vi kommer
här blef vi snart alla mer
eller mindre skräck - Holigen in-
fluenza, men om vi alla ska
Din lilla Annas här skilja
att om, det är också riktigt och luttas
anbring och är en riktigt liten
"svårberfusen" som hon på skilja skallas.

Sei du bra ord för mig. Så blev ö
ömtålig, som skatta mig så, skulle jag
ju gå i en stänrig oro, att hon skulle
öfveranställa mig, om du skulle till-
ståta något. Jag tror till och med, att du
skulle bli för snäll för skatta att vara
inne vid förtäringningen och nog behöfver
skottskan nog annan hjälp än så.

Huru skulle jag ju önska att få ha
dig här vid ditt färd, och att sedan
skatta kom, när du skulle så öfver.
Jag tyckte, att hon kan känna sig bra
lugn vid att veta, att doktorerna kommer
att vara här de timmar. Men Arvid,
hur är det? Nog vill jag att du vill, men

Tuna. Påsken 1904.

Lilla älskade syster!

Stu vill jag först så innerligt och
varmt säga dig för de dagar, jag fick
ha dig här, för att kärleksfull omtan-
ke om oss alla, så har jag den lilla
fina gåvan att säga dig för; den var
helt betydlig, ej innerligt, de tyckte
alla anordningar var klumpiga, men
hvar för sig de komma med present
nu?! Vi får ju aldrig påsken. Den
påskdag tycks innerligt att ha sam-

manuskrift sig om att fira mig; här
blef jag högtidligen bjuden på kaffe
på Sängen med herrigt blomster^{lad}smörgår
bricka och den äro finaste Alexander-
Färla, på sin jag bref från både Kam-
ma och Martin, telefon från litet kvar
och på till sist presenterna med Rose
på gården. Du tycker väl som jag, att
jag blir grundligt bortskämd? Tack,
min lilla sara vän, för din andel i främ-
det!

Söndag Sitt. På här länge kom jag igår
förre gudstjänsten, och sedan vi ormenit
thi, vilade vi oss både barnen och jag,
men tillan blef ej lång, ty linn vannade

med öronvärt och frysningar, så att blef ej
någon stund för mig att afmota mitt bref.
Linen tycks emellid idag vara rygg
och orkar att vara "Hultström", har sedan
på morgonen (kl. 9.15) skjutsat "Pärre
o Fru o alla barnen till Rodovre". - Har
tycks mottagit ditt råa bref, tack lilla
syster! Hvad du är om om Lören och
Åpen om David, att han skall ha på
kvart att tillåta råa vägen och komma
i hamn. - Martin skref i sitt lilla
bref, att han på gissa en komma
hit, till jag skjutsade, men tyckte sig
vara på "onyttig", en emellid ha'
en upprättlig svar, hur jag önskade.

Kan jag taga dig ifrån Lisa Sher? Du
skulle nog, om du kommer d. 1 Maj, i om-
ställning får gå lugnt och normalt, ej be-
tröffa vara mer än en vecka, då jag ju
får träffa fröken Berntman här, liksom jag
kommer upp. Jag får nu höra i Telefon,
hvar du säger om detta, innan jag skrif-
ver till Morten. - Så vänta på Morten
boka kommer ned i Jerni! Vi gås
oss så att du får samma vara kläddin-
gar här en dag i Jerni, tänk om vi
finns Morten med! När tror du, Ernst
kommer att taga sin leighton i som-
mar? - Du skall du kolla så inner-
ligt till Lisa ångrade Sher o Far åpen

Min Hov, om den är god.

Seu kunnat jag så mycket! Särskilt
med dig till vän; du ser i barnens
epistlar, att du är för som längtar
efter till Fader.

Den så kärnt tillgifna Apseln
litter.

Kalmar d. 8 april 1904.

Kära Nils!

Det är hjärtligt tack för ditt stora besvär med att skicka mig en postkassa. - - Fortsätt min begäran - men det var ju ej i "egen sak". - Tröjan kanske nu via Kalmar kan få mig till mål med åtgärderna andra kamrater, tack vare ditt hjälps. - -

Och du kära Nils - tack för svar du sånderdelt - du skall ha ett litet var en kär hälsning från den kära

nu har de redan - så nu de minna - och förut så många gånger. - Och du blir tiden så splittrad - - Och förut och när jag ju minna så många gånger den mesta tiden. - - De kan dock alla få se så på fristen af den tid som tyder jag är omtänksam, så vi ha mycket att se som förhållanden för. - -

Det är riktigt så mycket jag att få skriva. Har du varit observerad brev från hemmet. Jag tänker så ofta på hur innerligt kär du är till mig att många gånger få träffa Er minna kärn Uppsala nummer.

Så jag be dig källa Litter i andra nummer i Uppsala. - Och du skall också kända en lyckosam hälsning till dina föräldrar och dig.

Din tillgivna Maria E.-S.

Tanten i Uppsala. - Den hade
möt Mamma, jag kände mig
sittligt röd då jag fick asken
från Tant Sids. - Och nu
vill hon ärdeligen skrifva
själf och tacka. - -

Och, nu vill jag säga ännu
ett tack - och det till dina
frivårdar och dig för att Ni
 varit så vänliga mot min
bror. - Jag kände mig så
glad när alla här varit i Eders
hem - det var nog första gån-
gen här varit i ett hem i U.
Och jag är säker att alla här
vill stolt värde därpå. -

Mamma, som just nu är här
har mig lulan och uttrycka
hennes varma tack. - -

Så, jag har haft glädjen

att ha Mamma och en bror här
öfver jern. - Men bror reste i
går morse, men Mamma stannar
till tisdag. - - -

Jag hade nu en liten
afskedsbjudning för Lotten
Bumerson. - Det blev tant
efter henne då hon nu lämnar
Skånen. - - Biskopen med
sin unga fru kommer hem
nu om tisdag.

På jultid har vi en Ljunga
Påskad och deras nya lycka -
jag har ofta tänkt på dem
som har lidit. Och ville så
 gärna ha skrifvit till Tant
Ellas. - Men tiden vill
som vanligt ej räcka till.
Ni ha haft tillräckligt
nu en lång tid. - Johannes syftar

Käreste syster Astrid!

Mottag bädas värt alla innerligaste tack för all din kärlekfulla, uppfattande omtanke om den sjuka makamodern och den lilla kära samt om hela hemmet. Du kan se, hur vi ha det, och bör kunna förstå, hur det skölet vara din hjälp förtan. Du bör kunna känna, att ditt kärleksverk äfven stannar i innerligt tacksam hägkomst.

Kä vi nu rönt så mycket kärlekfull uppfattning, skulle det så varmt glädja oss, om du ville använda det lilla

håll närhetna till någon eller några af
dina grannar, som kunna vara i behof
af åfron en materiell hjälp. När det så
af dig gifves, är det ej någon gåfva från
oss — det är af din kärleksruk som
blott litet vandlets i materiell hjälp och
kan den eller de mottagande förstå det
ta, kan din gåfva till den karaktärens
större frukter.

Dina

Her och Abel

traktla, som sådana hos hvilka en fribe-
redelse redan skett för påsningsverket
genom att de förlorat hem som för dem
varit stöd och hem. De kände sig eländiga
och spregitna. Det hus de byggt upp och
byggt sig vid, var nedrifvet. De möbler
och ena förtjanterna, förmed de föiset det,
hållit borträkta såsom värdepå.
De nödgas att komma och finna ett
hus, som är fast grundadt och som de
få kalla sitt hem, chom de där i inga-
ting anfört, och där de finna trila och
ro. De gå där till ut och in och finna
släkt och vänner. --- En tröst att återge
något är dock varskligt, ty det var ändå
med det talade ordet.

Hälsa innerligt till oss med tack
för ett kärt brev och till far, David,
Ernst och Gertrud och Abel och Ester!
Johansson med! Det är roligt att
tänka eder allesammans samlade
där, d. v. s. icke Abel och Ester förmodas jag.
Din tillgifne bror
Maurice

Kristinehamn d. 12/6 1904.

Käraste syster!

Du har visst haft mycket om
dig nu en tid, men du skall väl också
få litet sommarferier på smärningom.
Tack för dina brev, som alltid bli mycket
fler än mina, om det också nu var en tid
sedan det sist kom. Jag har fått rätt
goda upplysningar om hvad som man
gärna vill höra om, när man så har
tår borta. Sommar är nu riktigt kom-
men, midnattsmaren kunde jag säga, ty
sådan dag ha vi i dag. En middag
^{som i dag} att skola att njuta af, då har man
ju rättighet att befrä sin sinne från

ordande tankar och minsta af naturens
härlighet. Vi sat oss ut och vor någon
stund på bänk: "Fåll nu äran, låten lagg
på svaj..." och vi sjunger du kanske
en liten visa med en något allvarlig
och känslofull anstrykning, som passar
för en, som har varit uppi i furuskog
med leende kantiel här och där. Och
troligen gå vi ut och dricka kaffe
i bänkhagen och tycka att Addebrda
ändå ligger bra vackert där nere,
omgifvet som det synes vara af en
atmosfär af frid och trefnad. Ja, det
är skönt att få njuta i fulla drag af
den härliga smunnen den korta tid den
varar.

Addebrda är ett härligt ställe med sin
fridfulla stämning. Jag känner emeller-
tid inte så mycket afsaknad af det
som du kanske tror, ty jag har kom-
mit underfund med, att det är den

inre känslan af hem, trygghet och till-
fredsställelse, som är det väsentligaste af
dess behag och den kan man nog ha
äfwad på åtminstone en vardags-
middag som denna. Idag har jag hört
en ordentlig predikan, som jag länge skall
minnas af en Norberg som är 3de prof-
predikant till Konministraturen här.
Han talade inledningsvis om "Gud rike
består icke i ord, utan i kraft" och
sedan om inbjudningen till Gud rike.
Framställningen var klar och fängslande.
Ovisst lärer allt vara om vi få honom.
De bildade och intresserade för kyrkan veta
nog på honom, men åtskilliga rörl på
en nolla Groth (1ste nummer) och den
denna kanske på Johansson, som också
är på bra.

Han gjorde intryck af att vara
en rättskaffens och nitisk prest.

"De hålla och blinda" ville han be-
m. m.

[illegible][illegible]

My dear friends
I have been thinking
of you very much
and hope you are
all well.

Kristinehamn d. 6 Nov. 1904.

Min älskade syster!

Hjärtlig tack för ditt sista bref! Det har så sällan blifvit af för mig att skrifa det är värt att komma sig för därmed af än den ena och än den andra anledningen. Öfverlämnas att det ursäktas mig. - Nu blir det för mig en lugnare tid till jul, ty nu har jag intet att göra på eget ansvar. Det gick utan större svårigheter att blifva färdig till i måndag, med alla protokollet. Tinget som då varade i öfver två dagar var delvis af intresse. En person hade t. ex. åtalat sin hushållerska för snatteri och inlämnade skriftliga påståenden, af hvilka farbror ganska snart märkte att han inte var

fallet klok. Mannen hade eljest af folk på
uten ansetts vara konstig, men de hade visst
inte så stora veltillstånd på, om han skulle
vara sinnessjuk eller inte. Nu började han
behandlas som sådan på vänligt vis, och det
märkte han, och det gjorde honom godt. Man
sick honom hans många skrifter, som jag delvis
sick låsa upp en öfversikt i hans omständig-
heter. Vid större ting kommer man på det
sättet i beröring med det lifvande lifvet.

Det har tyvärr blifvit så sent på kvällen
eljest kunde jag väl ha skrifvit ett ordentligt
bref. Men det må vara nog med en hälsning
denna gången. Jag vet själv, att breven när
äro välkomna i mån af deras längd.

Nu börjar man snart kunna vänta på
julen, och 3 veckor / advent! Jag längtar mycket
att nåka Eder alla. Det är länge sedan vi nå-
kades. ^(de små!) Men på Tuna har jag ej sett på öfver
ett år. Har du ett porträtt af dem, så låna
mig det.

Nu kan I väl glädt Eder alla mycket
att att nåka från hem Ernst och Gertrud.

Hälsna ännu ett till far och mor!

Din tillgifne

Mann.

Handwritten text in the left margin, partially obscured and difficult to read.

Under sommaren hade jag; - liksom
Ett en hel del barn - och barn - barn,
Rannmande och förande. Ett par dar
var vi 22 personer. Det var efter ett
par tungtidsiga dagar i Stors kyrka och
i Rönneby / utomför Kallstad / där Har "sain
Hickor" (Kis' Donalds' Taimus' Kainis") jäm
alla gått och varit i kraft en god tid. För
att dra i ryttan och annan jag fick ^{S. 30-31:8} vänta.
Om den sandades vi där på Kallst. - Jag var
en annan och duktig kunnig, - 52 år - för
se hur länge det var vara. Han kunde
nu på ett barn - om det blev. I n. han kan pe-
menter om det för reite jag lät upp till Kain
De kopie undervar och under vid Indals åttan.
Så Donalds länge provande tid från en pite.
vis utgången av under till stor glädje om Tackom
lät. Om Tackom ut i under om det var man
planer, han ständigt ut i under om det var man
göras om intet - och han om det var om det var
barnen" han kan vill. Ja det är en märkelig his.

Handwritten text in the middle margin, oriented vertically.

Liden, d. 22 sept 1949.

Kära min Sten!

Jag blev så glad att Tackom för ditt
ditt Rönne, när Rannan bred ad d. 17 dennes
- det var mitt en om Tackom, rannande
vinsdags. Du blev gån, - som g minst,
i all dennes dagar gör du gäst. Tack
Tack för allt! - Du vill jag g ranta
allt på ena, helst på jag g Tackom
för ett leved från i ranta, - på
jag på efter ditt på att Tackom för.
Men; Sten du vill om fristad mig
hur det är om det var bli. Han för mig
g vad man du g ena vill om att
längtar efter. De upp gifter man har
kon, - har all tid om att Kraft. Jag

Uppsala d. 2 Juli 1945.

Käre Arvid!

Varmt tack för alla de gånger ert trogne.
vänskap! Och tack för stanken och hälsning,
orden till d. 31.6!

Det där postkassatet har en färd. i enabörd för
vår släkt. Både Hedu. Eleonora kyrka i Stockholm bygg-
des. gick vår första stamfar med namnet Eleonora (han
hade flera gårdar i försam.) och följde arbetet med
stort intresse och skänkte medel till ett ståtligt al-
taret. Både det inriktades på allhelgonadagen 1747, hade
han dött på vägen. Kyrkoherden talade varmt
om honom i sitt tal men sade: "Vårt tack bekräftar
Du inte mig." ty Du har fått det som bättre var. Men
må dina efterkommande blomstra sig! Långt och
vatten blickar" o. s. v.

Högt lovar voro mycket uppskattade av min far, som
villad framhåll, att de icke voro visna utan vogue.

Tack för påminnelsen därav genom kortet!

Vi hade sköna dagar och mycket god samvaro på
Skogsrågen d. 19-27. 6. Vid morgonbönen d. 21. Jesus
vi sjunga Ps. 329: 1-3, den bräta födeligheds psalm och
kan tänka oss. Jag hälsades tidigt av dotter, systrar,
6 syskonbarn och 9 barabarn.
Det var ju de förtä riktiga sommardagarna just då.
D. 7 skola vi fara ned igen till Stråa Lehardts bröllop
d. 7 och Carl Lehardts (pr. andviken) ystra dotters dop
d. 8. Till de dagarna komma många fler barn och
barnbarn.

Till Yngve och Gunborg skall jag sända en
hälsning.

Jag var hållas hjärtligt!

Älskarna

Frederik Olsson.

tale om Stiftelsens Donator og
 her i alt sådant se samstændig-
 hede!

Itt varmt tack för denna
glädje!

Die Lüge

Thos. C. C. C.

Jag har här, och är beffä om
en gärliga kätning till Eder om.

Uptala dec 14 May 1944

Käa Astre!

Emellan såg icke fick tillfälle att
muntligen redogöra för mitt utjörande
de av det glädjande upplöset men
ende portättarna, vill jag nu skri-
va några rader därpå.

Beträffande samman var det genast tydligt, att den värdigt medfärdiga skulle kunna omvända, såvida den typen av samman icke förekommer. Och jag vill erkänna, att jag icke kunde mig böja att beklaga detta, emedan jag icke kunde finna samman riktigt lämpligt och värdigt de porträtt av högt aktade, vördade personer.

toner, som skulle inlemmas.

Nu vet jag väl, att det var den
mycket värbilliga vinsten, att i så
hög grad också romanen skulle an-
skaffas och publiceras, innan por-
träten överlämnades. Men jag till-
tröt mig att i detta fall ha en
värdig avvikande mening. Det
synes mig emelljert, att romanen
borde inte blott vara värdefull
för sig själf utan även "gä i köp" med
lokalen och andra porträtt, som där
sitta.

Därför var det bäst att överläm-
na porträtten först och låta de be-
stämde ordna med romanen och
dess gifvna symponier.

Nu skulle styrelsen ju ha
ett sammanträde i April (sadan
konferens intet på lång tid), och då

var det ju lämpligast att överlämna
den mycket värdefulla gifvan.

(Jag tyckte mycket om dessa por-
träts av dina föräldrar.)

Men så fick jag en berättelse in-
kommen och blev alldeles krädd
från att vara med på sammanträdet
och få njuta av glädjen att för-
läsa porträtten. Lugeborg fick
bära dem till Pastor Friman. Och
jag hade tillräckligt på telefon m.
däråttåt konn om gifvan och om
den mycket vänliga tanke beträff-
ande romanerna.

Nu får jag be dig förlåta,
att jag inte utgjorde uppmärksamhet all-
deles på det sätt, som du tänkt.

Men - jag kan dock inte säga
mer. - Jag är glad och tackfull,
att dessa vackra porträtt nu skola

Bergman, oförväntligt i sin kristna unders.
skönhet, sysskonen Carl Henrik och Wilhelma
och Henrika, medan åt Carl Almqvist (Sällsk. för
kyrk. hjälpsamt och kyrkobroderne) och så
sökte talaren ge ett uttryck av Götta, ej
mycket talande men mycket tänkande och
handlande utom ett varmt hjerta och en stor
praktisk förståelse, och av hans skän,
höfligare i ord och rörelser men helt
enig med maken. — På den tiden fanns
varken förtäringssal eller församlings-
aftnar eller missionskvällen med missions-
aftnar. Men det var G. och H. Bergman,
som i sitt hem skapade en bekväma-
het för ledarna genom att de skulle sitta,
äldre och yngre, kränga missionen och undre
audans män. Och därav framgick till
slut boken till "Gode Herrens Mäns"

Härefter talade fru Olivecrona
och Maria Lundin och Siri Dahlquist

x) Porträtt av G. och H. Bergman, med
i voss ena av att G. S. borde pryda talen.

Lipnala den 7 Nov 1943

Kära Arvid!

Om jag nu blott visste, var du är!
Men jag sänder brevet till Addebröda,
som ju är den centrala punkten.

"Söndagskvällen fördes här" För-
samlingshuset i Vindhemms församling.
högtid"

En stor samling vänner sam-
lades i kyrksalen. Man såg bland
den biskop J. A. Ekland med biskop-
inen, Årkebiskopinnan Göderblom,
stadens präster m. fl.

Pastor Frimare uttalade välkomn-
and och skildrade de gånge-
arnas förhistoria och historia

på ett utomordentligt sätt. Vär-
derligtvis talades därvid om stiftaren,
Prof. G. Bergman och hans tanke och
syften. Vid talet om verksamheten
under dess första period skildra-
des ingående Pastor Oles Törn,
hans person och hans gärning som
Tindhems präst. (Vi hade hans
busta och han bar i bröstet o.s.)

Jag hoppas hört, att detta
föredrag skall bli tryckt och skall
då återkomma.)

Haräfter spelade Med. band Ar-
ne Frykholm (blivande missionär)
och hans fru två minstycken för
violin och orgel, av Vivaldi och
Handel.

Sedan: ~~minst~~ tal av Dampst
A. L. O. Anderberg, styrelsens nu ord-
förande över ämnet "Oro och Fräls-

tid." Han erinrade om de s. k. fackel-
loppen, då en fackelbärare i öret lö-
per, samtidigt nog värmande fack-
larne ligg, och lämnar den åt den
väntande kauraten, som fortsätter
på samma sätt och så alltjämt.

En sådan tjänst hade Tindhems
verksamhet varit och borde så för-
bli.

Därefter gingo vi upp till över salen till
ett samkväm. Bord var där drucka för
20 personer. Det var först kaffedrickning.
Sedan sjöng Maria Lundin två sånger
av P. L. Stenhammar. Den har ofta gung-
it vid nöten i Tindhem. Nu följ-
de samtal över "För och nu". Först
gavs ordet åt E. Olson, som ville skil-
la stiftaren, G. Bergman och vice or-
för Tindhem från denna idé. Därvid tale-
des först om hans familj, modern Henske

en sina minnen och intressen från
arbetet och mötena i Umeåhem,
särsk. den sistnämnda tal var mycket
gröande

Slutligen hölls aftonbön av Pastor Rag-
nar Fredrikson (som är ledare av Umeå-
hemms ungdomsöre) I avslutningen
till dagens teet och till en taol
i salen talade han om att hålla
sin lampas brinnande, att lysa ut för
får om och en av oss och även för
verksamheten i Umeåhem.

Kl. var 11.15 när vi åtskildes. mycket
tackarna för denna sammvaro och
för anledningen där till.

Kanske Åstil vil låta Ester
och andra, som höra till Roder, få
hanslag om denna minnesbrev.

Ingenbörz låta varmt.

Astrid tjeijone

Fredrik Olsson.

Lönnarvården, Samarbetshemmet o.s.v.
Dess mellan bibelstudier, denna vän-
ter över Herrens bön.

Hjärtlig hälsning till Esther! Hils
trykarna glödder mig med sina uttryck.

Per ännu som en hälsning vid tillfälle
till kyrkovården, som var i Ligtuna,
och till kyrkans Goleu.

Ingenhet hälsar. Edel hjärtligt!

— Din tillgång:

Fredrik Olsson.

Uppsala den 14. Febr. 1943

— Kärn Arvid!

Jag har i dag, liksom många gång-
er förr ^{infört} hos min vän pastor Gunnar Dahl-
quist, som till följd av sin söner ledgångs-
reumatism nödgas bo på Missionärs hemmet
för att kunna arbeta alltjämt i mis-
sions tjänst.

Som du kanske sett, har han i
sista året av Sv. kyrk. missions tidn.
skrivit om Sautalmissionen med anledning
av dess 75-årsminne.

Vi talade om kyrkligt och missions-
liv i Uppsala på 1880- och 90-talen och
om hur Edert hem då var det förnäm-
sta centrum för samling och krug

lydika ämnen. När Waldemar Rudin
blev itänd för en sådan sak, öppnade
Gustaf och Maria Bergman sitt hem
för mera förtrolig samling där omkring,
och det kommo då en mängd både gam-
la och unga och friska vänner, som huro
frutet på många sätt.

Att detta var fallet beträffande
Brorsson och Skerfving, känner jag
någ så väl på; jag menar, att vi voro
samlade omkring dem i Eds hem.

För W. Rudin kom ju Lantalmis-
sion främst bland missioner.

Men jag antar, att vi hos Er också
voro samlade kring andra mission-
ärer. I Uppsala ha vi närmast efter
Lantalmissionen Ev. Fosterlandsstif-
telser i Ostafrika och Indien. Fört
i dessa riktningar ha S. H. M.,
länge representerats mer i stilket men

en förtjänstfullt förbättring av
Ella Hildebrandson.

En frälsare bild av den tidens
missioner i Uppsala borde bestå, om
den ännu någon leva, som minner uti.

Skulle du vilja vrida litet för mig om
dina minnen från samlingarna i Eds
hem, om särskildt märkliga tillfällen

och om de personer, främst vilka vi voro
samlade. Stiftelsen? Tackarna?

Tänkte äro Esther minnes värd,
eller någon annan?

Jag hoppas att mitt julkort kom
fram, återvänt till Hjälmars.

I april skola Uppsala kyrkobero
på besök av Helge Bergwall, som vi
skall tala för oss om Lantalmis-
sion. Vi gå igenom kyrkliga verksam-
hetsformer i en serie föreläsningar: Frik-
kostyrelsen, S. H. M. missionstjänsten.

Handwritten text in the left margin, partially obscured and difficult to read.

Handwritten text in the main body of the left page, written in a cursive script. The text is dense and covers most of the page area.

Uppsala S. 17. febr. 1942.

Min Kära Syster.

Handwritten text in the main body of the right page, continuing the letter. The script is consistent with the left page.

- - Fara, omu' sun, - au' p'ra'it' e'e
t'ei - - Sui' ai' su' apu'nt'it' -
u'k' ly'at'at' v'ic' y' R'um'nu' t'ic' p'v' in -
t'ri' d'ei' p'ra'ia "P'ke' E'nd'p' n'ija" -
- F'ai' R'at'e' S'is' l'ude' en' t'is' v'ic'it'
n'ed' d'at' t'ic' t'up'u' au' R'ap'u' au' v'elade
sui' S'am'ar'it'ic' m'it', - au' s'ic' l'yd'it's
p'au' au' l'au' ou' p'ri' m'it' R'um'e' au'
s'la'k'are, - au' vi' gl'ad'ses, - S'ai' l'au' ap'tu'
n'au' p'ri' l'ec'at' l'as' as' t'ui', - au' p'ra'it'
p'ap'ades' p'ri' l'ic'p'i' t'ic' m'it'e'. - S'au'
p'ri' v'ic' y' m'ing'eu' - au' d'ic' n'ag'u'
f'ag'u', - m'it' p'ra'it' l'ing'it'f'au' au' s'ic'it'
- au' l'au' l'au'tu' - S'ai' n'au' u' d'ic'it' s'au'
- - S'au' R'um'e' S'is', - S'e' au' l'yd'it'g'u'

au' t'ic' g'at' l'it' u'ng'a, - p'ri' au'it's' l'ep'riade' i'
n'ev'arade' f'ra'it' l'it's' n'e' au' n'au' S'e' -
- F'ai' R'at'e' S'is' au' en' t'ic' au'it'it'
au' R'um'it'ig' m'it'u', - m'it' p'ra'it' S'au'
p'ri' p'ig' s'j'at'u'. - S'ig' l'yd'it's' p'au' au'
l'au' au'it's' m'it' en' p'at'are' p'ri' au' S'
l'ing' l'em'at' - au' i' l'au' l'em'au'
- - S'au' u' p'ri' l'yd'it', - t'ic' au' s'ic'it'
m'it'u' l'au' n'au' l'au' i' t'as' - -
- m'it' au'it', - d'ic' ai' p'ri' p'ra'it' au' m'it'u'
d'ic' R'at'e' au' au' s'ic'it' -
- S'au' p'ri' au' R'at'e' l'au' u'ng'e' p'ri' l'yd'it'au'
l'yd'it'g'and' - d'ic' R'at'e' p'ri' g'at' - d'ic'
ai' au' au' t'ic' ai' p'ri' vi' S'ai' l'au' S'ic'
n'au' n'au' l'ic' S'ic' - - -

allein küss von Leticia!

Du send mig venstligst at intet
 trætte mig med skrifning, men
 migis ord ville jeg ge dig till
 Tack for din te fæste høgskole.
 For et nu kommer de. Du bered-
 de mig stor glæde - venst Tack.

Such a side of influence - with all the other
considered. - "Such a side of influence is

of the

Min Kære er yderst vedbe-
rten af alle sorg. Han har end
vækket under ligende sygdom,
men er nu i Sundsvall och
arbejder så godt han får. —
Min Gudskærlighed afsluttes
venligt! —

Sp. lutea i. fr. dupl. ad. ou ci Reg. cr. ad. par.

Min kära Astrid.

Ja' har min älskade mamma lämnat den jordiska. Guds ar du bring henne. Och stor, stor saknad.

Tack för vad du skrev. Dina ord om levande vatten tog jag med i mitt avsked vid mammas bista.

Tack för vad du varit för henne.

Lev nu och bli krya på dig.

Med hjärtlig hälsning

Din Lwigine

Gjinstulen @. 18. 11. 34.

Olvar Montelius

Uppsala den 15te Junij 1833

Kära Astrid.

Tack för det vänliga kortet i dag,
som hade ett så öfverraskande innehåll!
Vale!

Jag fick derigenom veta, att äfven
Abel kallats härifrån. Derom hade
jag inga aning. Vi ha inga Leks-
tidning, men sådana underättelser be-
kräftar sig äfven i Upsala bladen.

Det var verkligen gripande!
Och så hastigt, för alla oöfventadt!

Den gamla tiden, med dess min-
skor, vår tid med våra vänner, för-
svinner allt hastigare. Det är som
om man blott lefde några dagar till,
för att säga afsked!

Lyf har jag "nyss" kommit in i
gamla hemmet igen, kanske i siste
stund. —

Jag brukar dagligen tänka på "de
döende", de flesta ohända. Sedan kom-
mer en kanske alldeles oräntad under-
rättelse. "Åh, var det du?"

Men det är alltså blott den
en idag! Vid denna årtid gå
attor i slutet och morgonrodnad.
Den väntan omedelbart öfver i kvar-
andra. Må det vara så och bli-
va så för våra kära och oss:
icke blott afton utan morgon,
det eviga lifets morgon!

Jag har nyss sett en morgon-
rodnad från Uppsala Slottsbastu:
obeskrifligt härförande i denna tid.

Det skall då den eviga mor-
gones gynnning vara för kvar och

en, som får den giffran!
Med hjärtlig hälsning till Ester
och alla! Till Ester skall jag dock
skrifva litet själv; förmodar adres-
sen är Addeboda, Trästa som för.

Tillgifna.

— Fredrik Olsson

Frejgatan 34 ⁷/₈ B Söckholm

Goda Astrid Bergman!

Djupt är jag gripen af den allvarsamma
sjukedom hvarken Emmanuel kommit med. Liggande
skrifva jag detta och är angelägen att uttala
mitt deltagande med honom och eder, som stå
honom närmast. Astrid och Gustaf

Än måste vi bedja med fullt allvar, bedja
om ödmjukhet enligt hela Guds rikets grundlag, så
att man icke blott förstår att löja sig, utan för öd-
mjukhet i väsende; villkor för att vi
kunna någonsin komma i kontakt med Kristus
i denna värld. — Bedja om helighet,
för att vi kunna komma i kontakt med
Heliga Andan.

Än har vi en annan att be om, om
den är möjligt.

Om jag får vara med
till Söckholm

Upsala den 7 Mars 1916

Kära Astrid.

Det deltagande, hjärtliga brefvet vid
Lams bortgång mottogs med tacksamhet
och har aldrig varit glömdt!

Jag fick många då och började be-
svara dem, men det kom ökad arbete
emellan, hvaraf följden blifvit, att
flera kära vänner ännu ej hört af mig.

Tack för den gamla, trogne vänskapen
och det nya uttrycket deraf!

Och det som står i sammanhang
med Lams för oss okända sjukdom, med
hans bortgång och jordfästning samt
giftsfärd behöper jag nu ej skrifa
till en så närstående vän. Det är redan

känt och begrundadt.

Af det som hittills skrifits om honom synes mig minnesorden i tide. Medborgarsen' för Dec. vara kanske det allra bästa. Lörz. har rätt förtätt hans föräldrar och barndoms hem och inflytandet der af.

224:1-3, 96, 250

För mig voro de psalmer, som sjöngas vid jordfästningen, en god återblick på hans lif- och hjertemening och på samma gång en hoppets blick framåt.

Vi önska oss alla nåd att "vörda Guds skickelse", och vi veta, att Faders hjertat och Faders handen aldrig sviker.

Men det är ju mycket tomt ändå!

Om Gertrud. Torde det blifvit för eder bekant, att Maria just fått

höra en röst, den kärleksrike Faders röst, som tilltalar henne att nu vara i stillhet en tid. Det var också en oväntad skickelse. Han vet ej af något och har ej vid undersökningen sett något af det som vanligen förorsakar denna oväntade åkomma, luft i lung-säcken. Iroligen är det väl kroppslig ansträngning. — Vi hoppas, att hon skall återställa henne. Hon har inga egentliga plågor, men det är ej så lätt för den som är liflig och ifrig att hjälpa andra att nödgas ligga en afsevärd tid.

Ber nu om min vördnadsfulla, hjertliga hälsning till Tant Lissam och om min hälsning till alla sysskonen

Silvigne

Fredrik Olsson.

Uppsala den 26 Mars
1930.

Min kära Astrid vän!

"När man väntar på något godt
hater det"; man som sysslade
en aning om hvad du tänkt sända
mig, så hade jag alls ej lyft på
hjärtat att jag hade något att få,
och därför var du din mycket
kärkomna gåfva vidde mig en
öfroraskunigen och glädien mycket
stor - tack för den fina, imchils-
rika, menande, uppsynande gåfva
af din kärleks: vi värder, kär-

hennes jordfästning 23 i dets kyrkan. Han
och du kommer de. Troligen blir det väl
faster, brud och som jordfästningen (men man
vet ej, det finns ju många, väster i stället)
i så fall att det bli 1. 6-11 det man all-
tid vill ha för sin plats. Det är för
ändå, när man ej får ha sin kär i den
hem, inner de välors ned; det är när
gudligt nåd af himlen och kärns dens
född som låg på det i händ som står
- och de kommande - och jag har så
mycket minnen fr. gylliga stunder vid
hennes gylliga att titta på -
Det är ej till att man i tro, ja vid det
skida migas baka, så att du vider, att
kärleksgåfva kommit så väl fram -
Sinnestigaste tack och för en kär kär-
de vännets beaktande i din kärleks vän

alldeles Sants fotografi som och är
så symmetrisk i sked. Men minns vi
alldeles egen Saut, hon är sig så lik
och man hör hennes vänliga kärleks-
fyllda ord - Tack vän vän - 'Invalgia!'

4, du kunde ej komma med på
den stora julefesten. Karin
och jag gick och bad mig komma
med hem, du frötai det var så många
fränder, att jag kunde mig bra nog
fylla; men det var häst på en
med och spina 225. 131 0 48
Pastor & uterord till sin kista -

4 Lyktan var det och så godo julmen
4 : 4-6. 123 : 4-6 En sista
har sig glömt 3 altargenot, psalm och
10' 105 -3-5-

Guds ord vore det bästa - Brodern
lysk. men kunde inte tala om sin
dygter och i öfrigt berömmade sig
i beaktlig hälsok gick han i kista in-
kom hennes till 4 års evighet - odo.

Det var något väntat öfver det isak,
men när man längade efter det svaga
lystet ord som vid den julefesten
satt mer på sin plats än någon annan.

Men det var en sådan oömlig öns-
kande och besvär som om det gjall
sitt för stunden höftig och till
vis det ligger till i kista fram och
kärnen sin hälsok i grafen

Men är det en annan sågande vän
som fått honom, som liksom är det

Ekshärad den 6/8 1921

Kära lilla Master!

Jag har den äran att gratulera Master på födelsedagen.

Jag önskar att gåt under det nya året. Måtte Gud bevara och beskydda Master under det nya året. Tack för att under det gamla. + Tack lilla Master för senaste! Master kan gitta vad jag har glatt mig åt den där resan. Med Pappa är det vågande. Inatt har Pappa sovit rätt gåt. - Idag är

3 flickor Ringsiön här, som äro
oerhört rara. Tråkigt nog är
vädret just fullt idag när de äro
här. Det är så roligt att ha gem-
net hemma. Allt gick lyckligt
för henne på hemresan.
En varm hälsning till Mamma

Från

Masters Tingivna

Ragnvald.

Sigtuna d. 21 Augusti 1919.

Käraste Astrid

Ett litet ord måste Du ock hafva med i din dyra moders bref, såsom ett tack för din födelsedagshälsning till mig, men ock såsom en hjärtehälsning från din egen födelsedag, 49årsdag, d. 9de i denna månad. Jag kom väl ihåg Dig, men tyckte att det nästan var högtidligare, att mina rader fingo följa med till d. 24de.

Tack för de sköna ord ur Upp. B. hvarmed Du inlede ditt bref; de voro ju nästan de högtidligast^e som mötte mig. Gud välsigne nu ditt nya år med allt godt Han vill och kan gifva Dig. Jag har nyss i en bok blifvit påmind om de omötliga nådeförmåner, som ligga förvarade för vår räkning i Kristus, och som vi blott behöfva öppna våra hjärtan i barnslig tro, för att emottaga.

Innerligt kärt att mi nas sammanträffandet med Dig och läskamraterna i Uppsala.

Det var af verkligt intresse att höra, att Du var närmare bekant med kyrkoh. Melander i Jämtland. Han skall ju här börja en skola för lekmanns arbetare i församlingen hösten 1920.

Tack ock för värderika meddelanden från Eks-
härad; hälsa dem innerligt, om några komma till
Mors högtid. Till henne har jag skrivit om det
väsentligaste jag har att nämna. Du får därför
ej många ord. Jag har haft och har ofantligt
mycket att skriva efter min födelsedag.

Gud välsigne Dig, min älskade vän, på alla dina
vägar.

Din alltid hjärtevärt tillgifne
farbror

W. Rudin

Bed din Mamma läsa sitt bref före kl. 11 på
söndags f.m. Du får då veta orsaken.

Esthärad den 2/4 1919

Kära Moder!

Tack så mysligt mycket för de
rara äggen! De ^{äro} (vara) så goda.

I dag ha vi varit i kyrkan alla-
hoppa utom Gunborg. Gunborg har haft
vattkoporna o legat några dagar.

Det var hoministern, som predikade.

Det var bra mycket folk. I Kväll Pappa skolan. O, vad det ska bli roligt!
skall hålla föredrag. Hoppas det kom-
mer mycket folk! Det borde givet göra, Hjalmar. Ge Mormor stora famnen
ty Pappa & Mamma ha telefonerat till ifrån mig.
alla de olika håll.

från Mosters tacksamma
Maria.

På torsdagen var Inggerd, Margit
& jag ute & roade. Båten är i den
bortresta tjärn. Emellan den bortre &
den närmaste är det mycket grundt, så
man måste staka sig fram. Nu gör-
de vi så. Jag stod i fören & tog emot
de biskar, som växa där. Ett tv tre gud-
en gren utar & jag ramlar baklänges
i snön. Ah, vad Margit & Inggerd
skrattade!

Om Måndag ska jag börja

P. L. Tyra hälsar så mycket

Hvar och en af oss, ja hvar och en
 skall att den af oss en dag skall
 "Säg till mig om du är kristen"
 "Ja, ja" för det äro de tankar.
 Men jag vill att du skall se till
 att du inte bara säger - att du
 är en kristen utan att du
 är en kristen i hjerta -
 för denna hjerta helgelse till
 Gud. Så att du till Gud
 "Ja, jag tänker på Gud och en lita
 för det bästa skälet med, men den
 hjerta af hvar och en är -
 "Ja, och mycket mera Gud.
 "Säg till mig"

"Säg till mig" om alla
 tiden
Jag för den alla!

"Glad bekänner jag för världen:
 jag är döpt i Jesu namn.
 Gud är min Gud på förden
 öppen är min Faders Namn,
 Om jag också inte öger
 mer än allt i världen väger
 dop, förbundets helga skrud
 och mitt barnskap hos Gud."

Den stora skiten! I går har väl
och förut denna lilla fästun
haft så många skinn i skinn
fästun. Men nu har den
blottat sig. Den lilla fästun
är så liten, att den inte kan
fästas. Den är så liten, att den
inte kan fästas. Den är så liten,
att den inte kan fästas. Den är
så liten, att den inte kan fästas.
Den är så liten, att den inte kan
fästas. Den är så liten, att den
inte kan fästas. Den är så liten,
att den inte kan fästas. Den är
så liten, att den inte kan fästas.

Den är så liten, att den inte kan
fästas. Den är så liten, att den
inte kan fästas. Den är så liten,
att den inte kan fästas. Den är
så liten, att den inte kan fästas.
Den är så liten, att den inte kan
fästas. Den är så liten, att den
inte kan fästas. Den är så liten,
att den inte kan fästas. Den är
så liten, att den inte kan fästas.

varens lökar, som han just så
omärkt trollede in i sinnet.

Nu glädes han af bättre
men - I en annan och betydande
Boken. "Jag vet en liten
en fin och skön, jag vet den
lystlig källa" sid 101.

Det är så, att den är
4 veckor sen denna rektiga hjärn-
lösningen till hjärnan. Den är
den hjärnan, till den för den,
för hjärnan, är den hjärnan i
sitt hjärna hjärna hjärna, när
en hjärna hjärna hjärna, och
för just hjärna hjärna hjärna
ett hjärna hjärna hjärna, och den

Reptala den 18 Okt.: 1914

Þara Astur!

Det var nikt förvånande att den
ville mödas där, och skifva till mig.
Det är nog en veckild anhängning
att kunna skifva med renter hand.
Jag har försökt under alla mina
fingervärkar, men det har jag gått,
jag var för gammal att läsa.

Nu undan vi så mycket igen, hus det
 är med dig. om det är något
 framåt sedan sist. vi ämnar för
 våra telefonsamtal med någon
 af erkaner. Vi kunna väl i ena
 hundra gånger du varit i huset och
 det är att äga sinna denna tid

Hennes lemmer som vilja stanna
som på alla ålder. Pänd henne
genom någon af dina öfver-
så hietliga helningar. Jag har
ja genom dig tacksat för hennes
säkra brev fr: stuldebada. -

Här ha vi nu haft min gamla
Lovisa några veckor & det har
 varit till hjälps- samt man antitac
 henne med försigtighet. I morgon
 skall hon resa till sitt eget och
 vi vänta om Frändas en Gärninne
 & med adlad förhoppning. —

Här hade nemligen 6 varit uppe,
alla omöjliga, att fästa sig för
i såhuligen cyrassande för oss.
När den 7 de kom såg hon hygg
ligare, så jag tänkte ej så mkt
på att hon hade mått så om
jag ej hade erfarenhet af - utom
tag henne. Senare har jag hört

at home in a comfortable place for all sleep
is not made better or warmer. The fact is that

Om man blott finge 20, att du
blef riktigt bra igår - men du måste
det väl och bli stor försigtighet
i så vitt möjligt, när man som du
är öfver öfver att vara allas hjälp.

Fre. d. 2.

Så långt hade jag skrifvit i Söndags
att tänkte redan telefona till Gustaf
sinnare jag fortsatte men det har
i blifvit af. Jag antar att telefon
ringer du alljämnt och väl har det
all när man har små barn.

Jag har Maria idag träffat Bertha
d. ö. du igenom hört både om
dig ö. "Tante". Du är mycket litet
bättre men ändå något. Gud
vare lofsad för det som är och
att du kan vara den kära armen
litet mer. Ja det är sant som

Ö. smärskat både denna ö. minna
Och nu i skrifte med. Hölls & vika: i alla de skrifte -
maria skild och mitt gubben den mitt skrifte samt ö. ö.

och jag nu skrivit ö. ö. att han varit öfver öfver
Hölls & vika är nu öfver öfver öfver öfver öfver öfver
maria öfver öfver öfver öfver öfver öfver öfver öfver

det där i förklaringen af 1 ste art.
"kroppen" och alla lemmar och att
han ännu håller det vid makten"
Jag tänker rätt ofta på denna ord
"när man ser en luftruten eller gäst
blev hindrad att vara ett oantast-
ligt fänges - allt är af Gud. -

Men du har föranledt af oantastlig
äktens öfvermannit all oantastlig
och anträngt dig för länge.

Starkas kära skild. Skall din
omgifning när du kommer hem
säta att akta dig nog. Det är en
enast väg. att vilja vara allt för alla
men i så det. Dock du vet så väl
i allt detta öfvermannit vi genom
hon som som är alltså hafver.
Gud hjälpe dig. -

Så underbart att din mamma
fett vara bättre och ^{helt} roa sig med
det kanske och är till nytta för

Rara Avis!

Det vände mig ack att både så my-
cket. Astrid Bergman ligger verkligen
allt i - färdan hon omöjligen kan
hålla sig uppe. Vi hafva så litet
tutut om ditt ande. ett par gånger
har Maria ringt på till back S. för
att få höra hälsare om dig, men
i lyckats träffa honom hemma.

Mania har ödag mätt en till
Salus" för att aldru lita efter de
inflyttade ö och efter hur det nu ut
der. vi ha befärlades här att land
stammarna en tid varit der ö laggt
Mania nu vid rån på vår tomt.
- Jo snart kan handa. den i fins
nu. man kan väla buda på allt

[illegible]

Lecture of November 26th on
 the question of the
 future of the
 world.

[illegible]

Jag vill hade han lofvit ovanligt
godt.

Hälsa vår älskade ^{mor} på inner-
ligt.

Elin ber mig hälsa och gratulera dig.

Och jag så till sin enot en
varm omfamning från din
sacksamma och tillgifna
syster Gertrud.

Österskär 7/8 - 12

Älskade syster!

Här komma vi med ett li-
ti anspråkslöst paket för att få
gratulera dig på din födelsedag.
Barnen äro nog ej sådana du
önskar - du skall få bättre en
annan gång. Men "hittade" jag
inga andra. - Men så vill
jag också få önska dig så my-
cket, mycket godt under ditt
nya år. Måste du få bli till

mycket hjälp och glädje, som
ditt hjärta ju så önskar, men
måste du också få känna lite
glädje. Och framför allt måste
Guds nåd och välsignelse hvil-
la öfver dig! - Vore det så kärt
att någon gång få komma hjäl-
pa till dig på den dagen - men
det är inte så lätt när du har
din födelsedag i samma månad.

Här ha vi varit riktigt uppt-
tagna nu ett par dagar. I
går hade vi att ta reda på
45 l. bär och i dag har jag ska-
lat 4 1/2 tjog kräftor - låter det
inte som om vi vore på Acade-
boda? Du skulle se så tref-

ligt vi hade i går: jag satte
med barnen örensade hallon
då moster Ebba ö Iven kom-
mo hit, och då passade jag på,
att be moster läsa högt för oss,
och så sutto vi där tillsammans
och hade riktigt treftligt.

Tror du, att du skulle kun-
na komma till oss till Emma
födelsedag? Det vore så kärt
för oss. Vi komma att fira
den tillsammans i all släkts-
skap något främmande.

Det är mycket dåligt med
Gynek. Löffgren. I går ansåg
moster (det är hans patient) att
det inte var något hopp.

Vi glädja oss åt att Maure är
 så mycket bättre och happy, att
 både Maure & Honnors (som vi
 vänta ut hit i morgon) med glädje mott
 gagn af sin vistelse i Jämtland.
 Det var ju ömt om Anna & hvar
 med hennes mans hastiga bortgång.
 Jag såg henne i en spårvagn i går
 och talade med henne. Hon föreföll
 dock ej mycket djupt tagen - för att
 säga riktigt öppet - förvånande lite,
 men det kan ju vara så, att hon hör
 till dem, som ha förmåga och vilja att
 visa ett lugnt, ja gladt utseende fast
 om ^{tungt} hon är hjärtat. - Nykolsens förra
 hopplösa tillstånd har mycket märkbart
 berört mig. Hå ha så varmt till Mor!
 Det är så stort hvar att hon varit bättre!
 Tack för säng och för all omsorg om
 oss. Din tillgivne bror Ernst

Österskär 7/8 1912.

Kära Astrid!

Vi ha i dag firat vår Drottning-
 födelse = & 50 års dag med flagg-
 ning, lefve = & hurrarop: her 2
 fru, alla barnen (utom Gunborg, som
 ej var så royalistisk) samt tjänste-
 personal voro samlade vid flagg-
 stängen, då flaggan gick i topp
 och pappa gjäf utbragte "lefve!"

Maria har senare i ensam-
heten utbragt åtskilliga "lefre"
ute i skogen. --

Och nu vilja vi komma och ut-
bringa vårt "lefre" också för vår
kära syster och moster, eftersom
du är så konungskit simrad
och firar födelsedag i dessa
dagar. Och det blir för visst ett
"lefre" ur svenska hjärtans djup:
d.ä. af fullt och oppriktigt hjärta!
Blant våra enkla hälsningsgäf-
vor sända vi ett skärpspärr,
som det skulle göra oss en glädje
om du tyckte om och ville bär.
Må det få vara också en
symbol för vår varma önskan,

att ditt lif må under det kom-
mande året mer och mer i-
klädas "d.ä. Sammanhållas, vär-
mas af "Kärleken", den från Guds
barmhertighet i Jesus Kristus ned-
flödande "Kärleken, som är full-
komlighetens band" (Kol. 3:14),
den kärleken, som mottagen
af Gud och människor också
kan gifvas tillbaka åt Gud och
människor och som därfor binder
samma med Gud och Guds-
människor såsom intet annat
och ger ett eljes fattigt, osam-
manhängande människolif
stadga, fasthet, innehåll och
mål! — —

då kan du ju även säga något om din me-
ning om Edda. Om vi hade bokat resa så lämp-
lig, som vi här tänkt den, så får mina resa
hem en hel dag i förväg och bara skor-
por och pepparkakor, så vi kunna ha nåt
med oss att stoppa i nio hungriga magar.
Dessutom får jag att få veta hvad i kåvåg
är lämpligare säga med och om något från
Prenta Hem behöfves, du förstår att du bara
är glädje för mig att få hjälpa dig med
sådan. - ~~Men~~ Nu slutar jag med en glad
klappande, fannande, kyssande helning från
våra tre små flickor, de ville naturligtvis själva
skrifa sina helningar, men de får vänta till
Fastus födelsedag. Berd dig då att ha dubbla glasögon
att kunna tyda deras hieroglyfer. En innerlig hel-
ning till älskade mor och till dig själv, kära lilla systar
från din vän och systas bror.

litet närmare om i "Systerbrevet", men en-
som särskildt har mig dröm, skall jag
bera ifrån, nemligen präken Wennekvist.
Vi ha träffat henne endast en par ggr,
men vi fått spräta riktigt mycket. Idag
satt hon och vi alla och språkade väl en
par timmar och både Abel och jag äro iakt-
fästare i henne. Båden hade sig sunda
om henne i gräset och kände sig så be-
kanta med henne. Hon känner sig så vä-
mående kärleksfull, men den vi fått värme och
tycker att naturen här och i naturen på min-
na så om beaktande. - Jag tror ej att jag
kan afsända Systerbrevet förrän efter Fred-
hagens resan och sparar till dess, hvad jag
kan hafva att berätta härifrån och öfver-
går till våra närmaste framtidsplaner.

du förtär nog än vi med stor glädje emö-
se när kadeboda-vistelse. Om du passar
här och dig här vi tänkt på komma
strax efter när hemkommet. Vi komma
till Stockholm d. 9de på middagen och
komma bara redo att resa till kadeboda
d. 10de. Vi komma dock rätta när hem-
resa härifrån antas efter hos onknan,
men vilja ej gerna här barnen i Stock-
holm mer än det minsta möjliga. Om
du skulle vara lämpligt, vore det skönt
för oss, att barnen och kokerskan (Mina),
som ju har bäst behöfver, finge komma
på torsdag d. 10de och att jag finge kom-
ma på lördag med hel, ty jag har en
hel del för gassarnes utrustning att ordna,
innan jag kan känna mig lugn att

resa ut. Minna är nu så van vid barnen
och hjälper dem så snällt, att jag ej tror,
att du får för mycket på dig, du får att jag ej
kommer genast. Kerstin har också fått hjäl-
pa småsyskonen mycket här så hon är också
van der vid. Du skall tro, att jag är tack-
sam öfver denna tid uteslutande gifven
att barnen. - Jag väntar nu snart på
annons efter sjukvård, barnhusa. Att
träffa och antaga henne ligger också på
mig den 10de & 11te Aug. - Har du någon
uppfattning om, huru ofta skulle passa
för den platsen och platsen för henne. Hon
skall ligga i samma rum som två af
barnen och behöfver framför allt vara ren-
lig och ha ordnings-sinne. Jag väntar
att få några rader från dig här och

Grand Hôtel des Salines

RHEINFELDEN den 6. Aug. 06

Min kära syster!

Jag tar för gifvet
att vi på din födelsedag ären
samlade på Adelsboda och ber
jag på detta vis få närvara och
af hjärtat önska dig allt godt
men det nya år du nu går
till mötes! Jag hade äfven
lämrat få gifva dig en liten
present, näml. ett album, som jag
bedundningen lämnade få fylla med
sådana fotografier som kunna vara dig

kära. Innevidt skall jag
före afresan ej träffa några
förberedelser därför utan får
väl göra det vid hemkomsten.

Vi ha hela tiden haft det
härnästade väder, emelländ ibland
värt väl varmt 32° i skuggan). Får
naturligast emelländ ett adskil
som friskade upp luften lite. Jag
är fortfarande ganske ensam, men
för sisten tiden har jag dock kommit
i beröring med några gäster, som
är ganske sympatiska. M. a. är det
en tysk fru med sin 10 åriga dotter,
som är mycket trevlig att språka med.

De sanna här fulla 3 veckor
är mig omöjligt, det jag i så fall
ej kommer se många anläggningar.
Jag har fått de alla i dessa introduktio-
ner, som jag ej vill försumma
att använda mig af. Innevidt

Skallar jag väl till början
af nästa vecka.

Där ses du till Trideborg,
eller kanske du redan är där?
Hur kan det bli till med farbror Paul?

Hälsa far, mor och
systern. Med kärlek från din
Lillgigse bror
David.

Wisby den 4 Augusti 1906.

Min kära systerliga Astrid vän!

Tack! ja, icke så innerhållsrikt och omfattande tack som möjligt! Tack särskildt innerligen just för all systerlighet, som du gör, att jag kanske känner mig all för hemma; tack så varmt för all daglig, ständigt omsorg om själ och kropp, för all rik kärlek som deltagit i alla minna förhållanden och små saker. Tack, tack för alla kärn östid! Till min kärn Tant och Farbror vill du ju säga mitte varma, innerliga tack för all deras stora, beaktelsesfulla vänlighet. — Den här sköna tid på det friska, upplysta Soldebods höi till de oförgätlige minnena.

helt den stora, oväntade förringen. Kam-
erna gjorde många utrop af förskräckel-
se öfver Ingerstams öfverflöd ^{det} helst ännu
fanns mycket god af det första förädet
korsna helade från dig ända till i går,
Ja, en är vi på längressen. Ja och jag,
vi hade en så schön sjöfärd i går, ingen
sjöging först soloken och mildt varm
luft och sen glittrande månskens, när
vi kommo till Dalen. Vi sutto upp
och fröjdades öfver alla riket gifvor i
naturen, halpige till Landoot från Dalen,
sen berijs vi i beje. Idag på morgonen
fann jag, att Hans krafter nog ej äro så
stora då de pröfas, vi gingo ju till i
Shlm i går och sömnad var ej så ^{stn} djupa i
vakt; och därför var han allt mycket tröt
i morse; efter frukost och litet hvil här
på hotellet, hoppas jag han känner sig

204
tänks för, att man känner sig
Gud så nära ej blott i tempelet skogen
utan öfverallt.

Det är så underligt och tomt att sä-
ga om bli' borta från all gemenskap
Så ofta, ofta ha' tankarna gått till Adde-
boda dessa dagar. Hur står det till med
hi alla våra vänner hvar och en,
sitter Barbro under björken? Tant är
hos kyrcklingarna det veta vi? men
hur det är med Astrid själf, det får
man aldrig veta. Snycket ha' vi ock
undrat, hur Barbro Paul står. Vi ha'
försökt telefona till Stockholm ett
par gånger, men ej träffat henne hem-
ma. I går var vi uppe vid väningen
vid 4 tiden, men lyckades ej, ej heller
fingo vi telefona hos henne från Tuna
eller Abels väning i staden. —

Mamma var allt ganska trött, hade
syltat och konserverat, torrt sockeräp-
plen m.m., vänner var så tryckande i sta-
den; men hade der ej varit en djup
fred i vårt innersta af Addeboda luft
^{och} och gräddor, och af stillhet, frid och
ro hade vi stått oss så pass bra, det
är visst. Mamma hade nog väntat
oss på Måndagen, ty hennes resa hade
på grund af Roms förhållanden blifvit
framflyttad till Torsdagen; baren i
trädgården hade delvis angrat a.s.v.,
men det gick väl rätt bra ändå att
bli i ordning; Pappa och jag dröjde ju
ock govt till Fredag middag. —
Astrid och "gräddor" tycks vara ett
kollektivt och minfattet smör (det är
ju rätt naturligt förstås), pepparkakor
krusbär i mängd, kaka m.m. Tack för

litet lugnare igen. Nu sitter han och
 pratar med "fornforskaren" här om
 sitt arbete; så mycket har jag inhemtat,
 att materialet därför tycks vara införadt
 till staden och det underlätta för möden
 till stor del, tänker jag. -
 Nu, om ett par timmar senare ha vi varit
 ute och tagit reda på Fars "lärar" de voro
 många d. v. ett par hästlass, men små, och
 skola om alla de enkt sönderfallna och
 mycket lerijs skelett-delarne genomgå-
 (lig) lyckts vi var lokalen: landarkivet här ett
 d. d. tygdes) rymligt och trefligt. Uppse på
 vinden, der Far får hälla till, var och god plats
 och tillräckligt ljus; från det större fönstret
 fri, grann utsigt öfver hafvet; det bästa af allt
 är, att vaktmästaren der, som föreföll vara
 villig och händig och treflig på allt sätt,
 vi redo att hjälpa Far i arbetet. Ju mer

det väl gå, och vår Gud skydda och bevara
 och hjälpa med sin kraft. Om det får
 gå väl igenom, beror det väsentligen på
 den stärkande Addeboda vistelsen, kära
 vän. En stor skickelse var det att vi ej
 kommo af i Juni, som Far ämnat och så
 gerne ville. Idag logera vi på Stadshotellet,
 men önska ju få några enkla rum. Några
 balnötshärd och andra botaniska sällsynt-
 heter ha vi sett i förbifarten, den ljusblå, fina
 Licoriar tycks vara vanlig, den är så roacker.
 En del af ruinerna egentligen blott af muren
 passerades och på promenaden, liksom gamla
 byggnader med spetsgafflar och framskjutande
 bjelken o stockar; något gammaldags följande
 ovillkorligen med de smala, besymmerliga gator-
 na äfven på korta afsträck, då vi ej gäta för att
 se. - Kära vän om du kunde vill skicka
 några rader vid tillfälle och tala om hur det
 är med din kära Farfar. Vi alla. Farbror Paul
 Pappa var så angeligen i går att få reda på nå-
 got i Stockholm och vi längta därefter vara så
 snällt under Wobys korte resor; jag tänker,
 att arbetet där bekan ut-

Klamm d. 3/9 1905.

Käraste Syster!

Tack hjärtligt för dina båda bref! Jag är icke titet
intresserad af att höra, huru de första dagarna i
den nya världen komma att se sig. Du får lof
att skrifa 10 rader därom, eller på ett brefkort. Är tele-
fon inredd och hvilket nummer? Hvilket är Ernsts num-
mer?

Min kar gamla Fröken v. Vicken slutat sina dagar.
Hon afled i morgon efter att ungefär ett dygn ha
legat som i en slummer. I tisdags åtta dagar sedan
var jag inne hos henne. Hon klårade då till sina
goda vänner dets.

I morgon är det nu tving, och jag är ganska an-
strängd och trött nu. Det blir skönt om det blir
väl förståndet!

Kälska innerligt till Far, Mor och syskon.

Din varmt tillgifne

Marne.

En hjärtligt tack för ditt besök. Nu ha
vi ju gemensamma minnen härifrån!

- Vid begrafsningen om fond. för jag träffar en del af släkten
hvilket blir roligt.